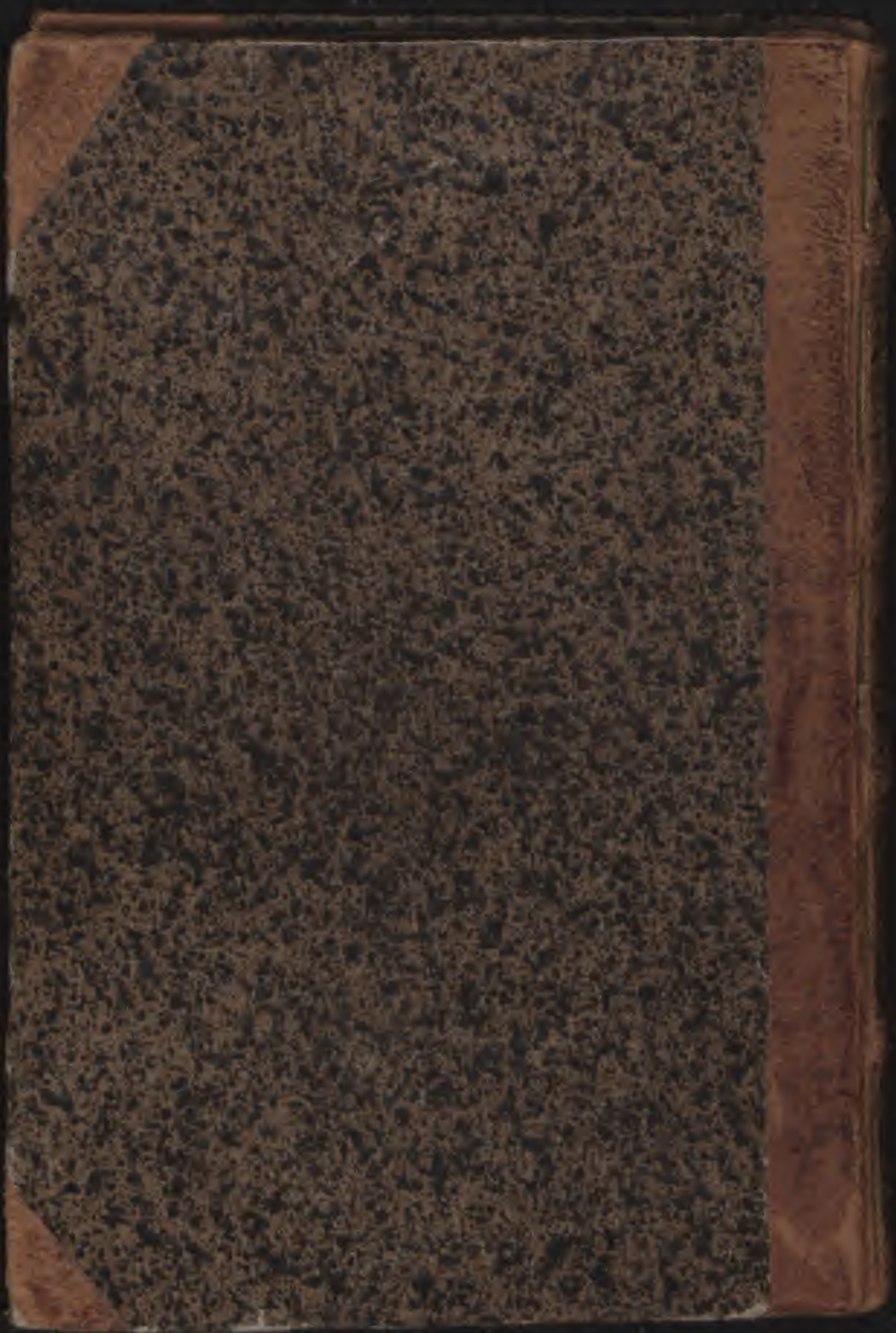

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1414 8° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1414 8° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1414 8° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1414 8° copy 1

33. - 63.

DA Box

LN 1414

cx. 1

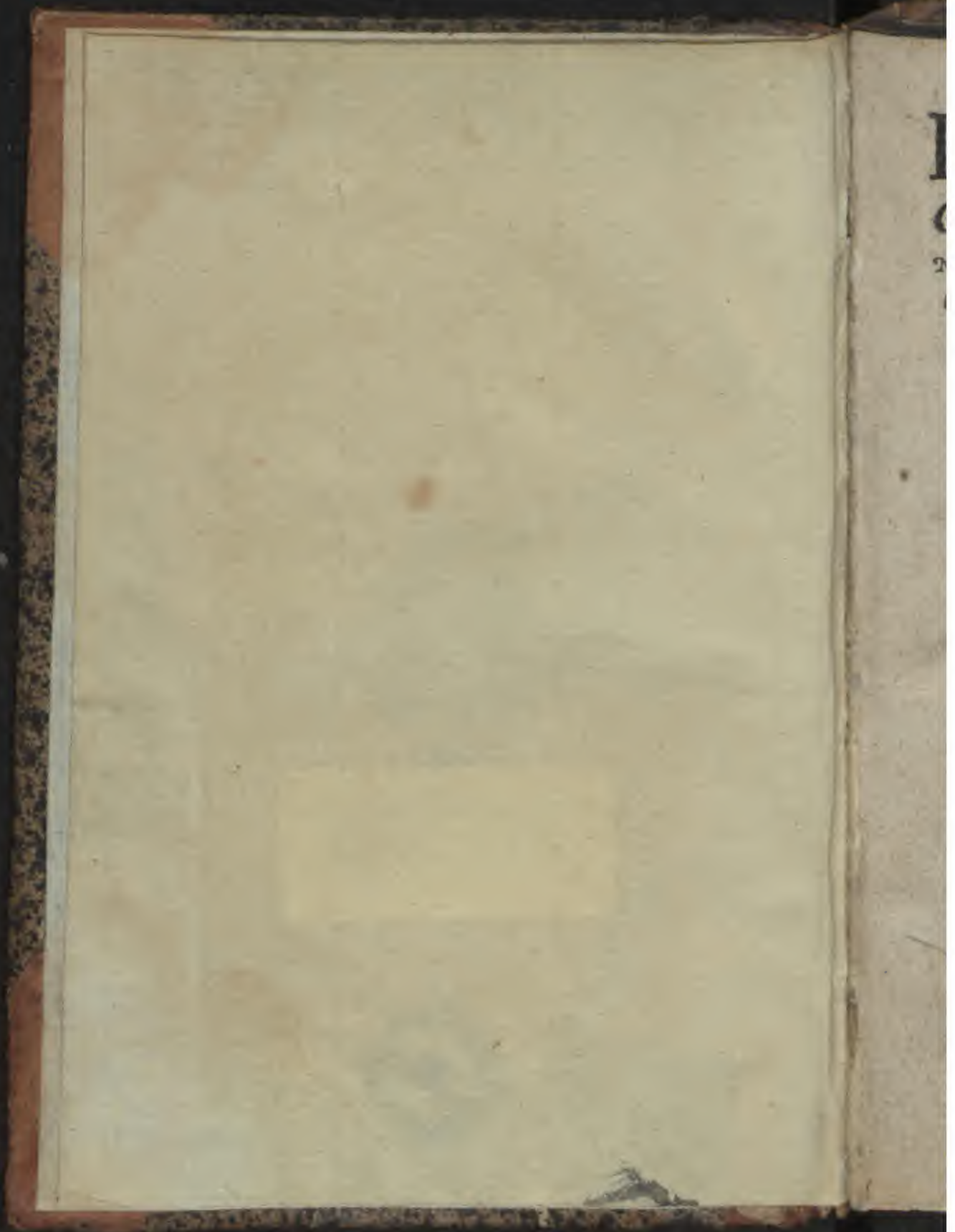
M

DET KONGELIGE BIBLIOTEK

130018114357

ETITHALAMION
IOHANNIS
GEORGII SADOLI

NI VIBERGII SCRIPTVM
*in honorem nuptiarum D. IOHANNIS,
FRANCISCI Ripensis, Doctoris
Medicinæ, & MARIE,
filie V. C. Laurentij
Olai Bagij.*

EIVSDEM FASCI-
culus Apollinaris.

WITEBERGÆ
EXCVDEBAT IOHAN.
SCHVVERTELIVS.

ANNO M. D. LXVI.

CLARISSIMO
VIRO DN. IOHANNI
FRANCISCO RIPENSI.

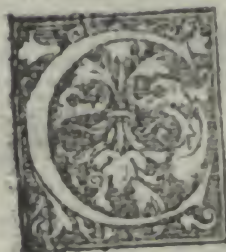
Medicinae Doctori, & sapientiae in Regia

Danorum Academia Professori,

Ioh. Georg: Sadolinus

Vibergius

S. P. D.

CUM POST LONGAM
& eandem difficillimam, licet
virtutis nomine periucundam,
quam meliorum studiorum causa
per Germaniam & Galliã susce-
pisti peregrinationem, tu mihi tandẽ D. Iohan-
nes Franciscæ, oblati in Gezoræa regione Fal-
strica, apud nobilem virum Claudium Vitsfeldi-
um, qui nos tunc temporis ad cœnam humaniter
vocavit, mecũ familiariter ageres: Videbamur
novis confabulationibus, quid enim impedit
quo minus apud Poëtam Poëtico vocabulo utar?
& iucundis colloctionibus nostram in exteris
regnis contractam amicitiam quodammodo re-
nouare. Et quanquam ea quæ nos in longin-
quis oris, partibusq; terrarum, piæ necessitudinis
copulatio per Musas tanquam æterno fœdere
coagmentavit, tam arcta est, tamq; cõstricta, ut
vel ab ipso Momus reprehensionum, seu potius

A 2

calum-

calumniarum Deo, vllō criminationis artificio
distrahi nequeat: tamen per hunc nostrum a-
mabilem & honorificum congressum veteris
eius amicitiae lex clarior reddita, & pristina il-
la nostra consuetudo splendidior facta, nos quasi
somno excussos venerabili quadam voluptate
perfudit, adeò vt qui proximis his annis admi-
rabili Fatorum volubilitate & fortunæ incon-
stantia à nobis inuicem disiuncti, nescio quas,
animi nebulas per alti silentij diuturnitatē con-
traxeramus, eas iam laudabili diuinæ Maiesta-
tis decreto, & cœlesti ductu denuò consociati,
mutuo sermone non secus ac desiderabili Solis
calore extenuatas, propulsauerimus. Quapro-
pter ego diuinitus te in Gezoraam translatus,
existimo: & eò gentium me quoq; peculiari si-
dere abreptum venisse, mihi persuadeo. Nihilo
secius ego gratiā habeo Clau. Vitsfeldio nostro,
qui per literas me suas certiore de tua præsen-
tia reddens autor fuit, vt ex Lolandia ad te
traijcerem. Enimuero per operam bonorum ho-
minum voluntas Dei opt: max: plerunq; diri-
gitur. Imò & tibi faueo, vt propter alia mul-
ta, ita plurimum, quòd me insalutato recedere
noluisti, quamuis, me inscio si abijsset, legitimæ
te occupationes excusare possent. Nam te ob
eximias tuas virtutes quemadmodū reuerenter
amo, eodem modo me syncerè & candidè abs te
redamari vehementer lator. Ex quo factū est,
vt il-

ut illam tecum noctem hilari & prompto ad iocandum animo producerem: quam iucunditatem sua quoque praesentia suaviorē nobis exhibuit generosus homo Albertus Becchius Herus Beldringensis, qui eruditione & prudentia ornatus, & apud externos feliciter versatus ultro in meī familiaritatē, quod mihi valdē gratum est, sese intulit. Interea tacitē gaudebam te amicum, & diu exploratum sodalem, et eundē meum contrarianē (ut cum C. Plinio castrense verbū usurpem) dignitate sapientiae, & honorum magnificentia, sicut & aetatis vigore florentē iuuenem, ad tantum fastigij euectum, ut à summis Principibus, & à doctissimis quibuslibet viris vnicē amareris. Enimvero te illustrissimo Regi nostro D. Friderico Secundo: D. Iohanni Frisio Heroi Heslagriensi, et multis alijs acceptum videbam. Sapientissimos quosque viros in nostra, quae te Professore & Medicinæ Doctore habet, Academia, tibi familiares cognoscebam: è quorum numero Iohannem Monasteriensem, veterē meum præceptorem, hominem virtutibus et ingenij dotibus excellentissimum tibi in honore esse, quod ex priuatis tuis de eo colloquijs percepi, me profectò plurimū delectat. Hæc autem tua, Iohannes Francisce, felicitas ut Reipub: salutaris foret tunc petij, & nunc idem ardentibus votis peto. Nec immeritò quidem id à me fieri dijudicabunt omnes: quia & tu de meo successu

A 3 læta-

lætaris, et gaudes clariss: viros mihi familiari-
tate cōiunctos, quales sunt præclari Heroës Ab-
solon Vrno Dominus Orsmarchiensis, & eiusdē
vicinus Iuarus Longerus Dominus Azerstor-
pensis, ambo literis, virtute, & stemmate insi-
gnes, quorum vtinam studium imitarentur alij
nostri nobiles, quos fortunæ dignitas ad gloriæ
amplitudinem euexit. Cæterum dum more Poë-
tico, hoc est largius vino operam impendere-
mus, Pegaso, nescio quo, sublatus Apollinem &
Musas ad thalamum tuum adducturum me pol-
liceri ausus sum. Me verò siue per iocum, siue,
quod haud negauerim, seriò hac de re loquentē,
tu, qui tuus est candor fide obstrinxisti. Ad per-
ficiendos istos labores mihi spacium aliquot die-
rum proponebatur. Postero die manè te itineri
Haphniam versus accinxisti: & quia agrè
à nobis inuicem diuellebamur, ad aulam Seropi-
am te cum Alberto Becchio comitatus sum. Nec
ea nox sine incundis fabulis nobis euauit. V-
num hoc me mouit, quòd temporis penuria per-
strictus suauissimo meo amico Dauidi Cellio, et
meo, quem non minus ac fratrem diligo, Iohanni
Sasceridi scribere seorsim non potuerim. Sum-
mo enim diluculo abitum maturasti. Nihilo-
minus arrepta testudine, non equidem Orphica
illa qua Dij & Heroes delectantur, sed quam
pro loci & temporis conditione Faunus iste Se-
ropensis mihi suppeditauit, breue, quod tibi de-
di, car-

di, carmen expressi, quo & amorem erga te me-
um ostenderem, & ut amicos meos meo nomine
salutares, admonerem. Quid autem refert illud
ipsum, qualecunque est, huc ascribere?

Clara medendi clara scientia

Doctor Iohannes, & nitida caput

Incincte lauro, qui sacrato

Pectore alis faciles Camænas:

Per multa vectus regna per & freta

Causa Thaliæ, redditus es mihi

Tandem, Sed heu quid tam repente

Me veterem socium relinquis?

Tuos labores nobilium chorus

Poscit: petitque hos nostra Academia.

Quare ô Deo Rege hinc recede,

Et socios alios require.

Quibus salutem nomine tu meo

Dicas velim: nec Salsceridem meum,

Nec Cellium fidum sodalem

Neglige, nec reliquos amicos.

Eia, quid acer Iuppiter immines

Tanta ira ab alto vertice siderum?

O cælum, ô tellus, salumque,

Nomine propitio vigete.

Sic dulciori carmine sapius

Cantabo Christi splendida nomina,

Qui ducit & mitis reducit

Eximiae socios Mineræ.

A 4

Quod

Quod carmen rude quidem, & ieiunum,
sed ab animo sincero profectum, tibi optimo ho-
mini & sapienti viro non displicuisse mihi me-
diusfidius non iniucundum est. Et meum pro
te votum haudquaquam irritum opinor. Sed
enim hinc inter spem & metum hareo: siquidem
quid horrenda ista cœli facies tibi abeunti ad-
uexerit, nondum percepi. Dic igitur, ô optime,
tunc saluos amicos saluus ipse reuersus inueni-
sti? Me, si nescis, post tuum à nobis discessum
frequens amicorum turba ad conuiuia & pota-
tiones abstraxit. Tunc officij mei conditio me sæ-
pè ad publica in hac terra negocia auocauit.
Quid? quod & multas horas cura sibi domesti-
ca postulauit? Interea promissi memor Epi-
thalamium ad tempus mihi præscriptum vt po-
tui, volui quidem optimè, descripsi, ne apud te
summum amicum, & eundem te sapientem ho-
minem fides mea periclitaretur. Vt meum in te
studium probes reuerenter oro. Decet enim vt
boni & sinceri amici, quàm sese adornent mu-
tuò, tam mutuò sibi ignoscant, etiamsi ex senten-
tia non satis rectè, illud quod statuerunt, semper
succedat. Certè quidem honestam piorum homi-
num voluntatem vel ipse Deus magnificare
consuevit. Vale & tuum Iohannem Georgium,
quod facis, ama & bonis commenda. Ex ruscu-
lo Flamingico, die XV. ab eo quo te ex Gezo-
ræa Haphniam versus recepisti.

Ad

AD D. IOH. FRAN.

C I S C V M. R.

PER nemus Aonidū, fœcundaq̃ rura Mineruæ
Nuper vt efferrem, sole nitente, pedes:
Mirarerq̃ tuas, Tegeæ diserte, volucres,
Quas & apes pascit flore Thalia nouo:
Hanc faciem, dixi, præbet Flintingica sylua,
Et decorat ter tres quæ, Torouilla, Deas:
Tàm simili gaudet veneranda Lolandia cantu,
Nostraq̃, tàm dulci pectora melle madent.
Me benè felicem quem detinet illa voluptas:
Commoda crediderim tanta decere Iouem.
Gratia, Christe, tibi qui talia munera donas,
Donas & studijs oia grata pijs.
A strepitu vano liber, nocuoq̃ tumultu,
Partibus indico, quæ peragenda, meis.
Retibus eductis nunc pisces capto salaces:
Nunc mihi dulcisonas fistula fallit aues.
Corpus & interdum molli perstringo palæstra:
Interdum Latia carmina tento lyra.
Sæpeq̃ cum socijs cæno, bibo, canto, iocorq̃,
Et linguæ nugas liberioris amo.
Sæpè cano Regem, patriam, sociosq̃, Deumq̃,
Et tribuo Nymphis nomina clara meis.
Me genius quòd si curis grauioribus vrget,
Prontinus exhilarat me mea Volphiola:
Qua neq̃ Panthenis neq̃, culta Theophila maior
Exitit ingenio, pectore, voce, fide:

A 5

Vtraq̃

*Vtraq; præstantis decus inuiolabile Cani,
 Vtraq; Cyrrhæi fulgida fama gregis.
 Vix ea finieram: solers apparet Agyleus
 Quem circa lepida concinnere Deæ.
 Latous pileoq;, togaq;, ocreisq; refulsit,
 Hoc tamen ex habitu non mihi notus erat.
 Illius ex humeris pendens testudo sonora
 Hunc ipsum Clarium prodidit esse Deum.
 Vestibus incinctis Diuæ fulsere: simulq;
 In nodum tortis emicuere comis
 Sic peregrinantes nostratum more, puellæ
 Carpere sueuerunt per loca longa viam.
 Non satis agnoui quò vellet Musica turba:
 Sic ibi perculerat me timor atq; stupor.
 Laurigeri gressum quis cernit Apollinis omnè?
 Sensa quis Aonidum singula nosse potest?
 Tandè ego: quid merui, quid nostra relinquitis
 arua,
 Quæ premitis dulcè, numina casta, chelyn?
 Nonne ego vos posthac nostra regione videbo?
 Perpetuon' facies vestra carenda mihi?
 Solus an hîc degam sine vobis? solus an errem
 Tristis, & à lusu caminibusq; procul?
 Me reficit, fateor, coniunx gnatiq; pusilli,
 Quiq; mihi Bacchus pocula plena vehit.
 Me decus exhilarat Cereris, Fauniq; potentis:
 Me iuuat, ardenti qui micat igne, focus.
 Quis tamen est adeò demens, adeòue superbus,
 Vt Phæbum, & Musas nolit adesse sibi?
 Qui*

*Qui caruisse potest vobis, ò numina leta,
Ingenij flammis hic caruisse potest.
Talia dicebam (testis mihi florida Chloris)
Dicere vel saltem talia visus eram.
Tum leuiter ridens Aglaia: Iane Georgi,
Pone metum, nec te comprimat angor: ait.
Non equidem Vatem te deserit almus Apollo:
Non te Pieridum spernit amica cohors.
Nam licet haud possis veteres æquare Poëtas.
Nec superes Vates menteq; & arte nouos:
Id tamen affirmo, neq; enim Dea, viuida fallor,
Tu Sadolinæ gloria stirpis eris.
Cimbrica metropolis, tua patria cara, Viberga
Nobilis nomen per tua scripta geret.
Carmine tu tenero facies quoq; viuere multos:
Sic amat ingenium Calliopea tuum.
Smynthea quòd videas Heliconiadasq; sorores
Cedere paulisper, non ratione caret.
Nostin' Iohannem Franciscum? pompa iugalis
Cantibus est illi iam celebranda nouis.
Quem veterem socium tu sic colis, vt colit ille
Perspectæ firmum fœdus amicitiae.
Doctiloquos inter Vates, Medicosq; peritos,
Qui tenet excelsum primus honore locum.
Illius ad nutum se profert Cæsia Pallas,
Et Iuno præstans, ignipotensq; Venus.
Hæc vbi dixisset felix Aglaia verba,
In solitos mitem se tulit, ecce, choros.*

Quare

Quare age, Iohannes Francisce, faueto Camænis
Ex nostris ad te quas iuuat ire locis.
Et tibi cum facilis sua munera portet Apollo.
Excipias ipsum tu fac amore pari.
Sic tua perpetua florescent tempora lauro,
Et tua Cecropio nectare vena fluet.
Sic tua tabificos dispellet dextera morbos,
Sentiet atq, tuam quilibet æger opem.
Sic tua progenies longos se extendet in annos
Posteritasq, tuum nomen in astra feret.
Quod super est autem, tibi nostra insignia mitto
Mittere quæ nuper dextera pacta mea est.
Illa tuo si vis musæo pingier: ò ne
Stent inter rigidas, effice quæso, notas.
Mirandis etenim sua monstrant signa figuris
Qui generis iactant stemmata celsa sui.
Hi barros, & apros, & pardos, & crocodilos,
Et quæ terra fouet monstra cruenta, tenet.
Illi Syrenas, delphinos, atque halænas,
Et quicquid Triton cernit amatq, ferunt.
Nonnulli coruos, miluos, nisosq, feroces, (bent.
Quidquid & in liquidis nubibus errat, ha-
Non ea signa traho Vates, cui Musa perennis
Candida Castalijs pectora rorat aquis.
Qui niuei genibus librū premit aureus agnus,
Cæruleo in clypeo fulget imago mihi.
Quæ mea Iohannes Francisce, insignia cernens
Lene tuo socio pectus inesse puta.
Cynthi-

*Cynthius insurgit cantu Diuag, iocosæ:
Cantantes audi, suauiter atque vale.*

A P O L L O.

*S*plendida magnificis domib. templisq, Deorū:
Arceq, turrigera, regumq, superba theatro:
Artibus & cultis claroq, decora Lycæo:
Diuitijsq, valens, æqua & virtute refulgens
Florigeræ seu vis perspectum Pacis honorem,
Seu dubium armisoni Martis lustrare rigorem:
Vrbs nitet, Eoa quæ terra Selandia ripa
Abluitur pelago (vicina Amagæa videtur
Insula, suauiloquis etiam celebranda Camænis,
Quæ tot habet lepores quot Athos notissimus
Quæ piscatura halecū fœcunda, potensq, (olim:
Non habitatores proprios tantummodo ditat,
Verū alios etiā venientes orbe remoto) (phis.
Vrbs (inquā) Clarijs quæ nō malè cognita Nym
Haphnia dicta sacris est vatibus: et meritò her-
Præ Danorū alijs fert vrbibus illa coronā (clē
Vtpotè cara Deo, Regi, Musisq, virisq, ,
Nec non & Veneri Venerisq, accepta puellis,
Iunoniq, Deæ, cui curæ Danica sceptrā. (ille
Huc vbi Iohannes FRANCISCVS nobilis
Vates, & medica Doct̃or clarissimus arte,
Nec minus ætherei regni scrutator amicus,
Stellarumq, sagax lustrator & arbiter acer,
(Qui satus egregio Cimbrorū sanguine, in vrbe
Ripæa

Ripæa, rigidis quæ non incognita Iutis
Oceanum spectat) venisset, cepit amari
A doctis iustisq; viris. Quos blanda Thalia,
Quos decorat virtus, hos & fortuna nitescent
Pectoribus doctorum infert animisq; piorum.
Nec minimos illi fautores fata dedere,
Virum qui celebres homines splendore corusco
Exuperant, proceresq; alios virtute decenti
Præcedunt: qualis Rex es Friderice secunde,
Quem Deus euexit sublimis ad ardua regna
Non populi vnus: qualisq; es magne Patrone
Doctorum Vatum, præclaro stemmate nate
Iohannes Frisi, qui diceris inclytus heros,
Heslagriæ sedis, quæ Musis aula dicata est
Virtutiq; sacra, & studijs pietatis amœna.
Sic homines doctos summo amplectuntur honore
Egregij Heroes. Quò quisq; potentior extat
Quò melior, doctos tantò magis ille bonosq;
Adiuvat officijs dignis meritoq; fauore.
Virgilium Augustus, Mæcenas pectore fido
Suscepit Flaccum. Fridericus tempore nostro
Augustus: sed tu Mæcenas optime Frisi.
Vestro etenim auxilio magni mandata tonantis,
Præsidio & vestro florescunt patria Iura,
Et pia Cecropiæ decorantur sceptrâ Mimeruæ.
Vos datis Aonijs rutilantia dona ministris
Fortunæ ô Domini venerandæ, ô sortis amici
Æthereæ, per quos occasiq; ducitur alma.

Ordinò

Ordine circumstant iusto, qui mente benigna
Iam vobis vestro grates pro munere solvunt,
Eximij Dani, docti Germani, & Iberi,
Et Galli, & Scoti, ac alij quos qualibet ora
Terrarum vobis offert aut obtulit antè:
Qui vano titulo non stantes floribus ornant
Vos nitidis, quos nec Boreas pernicibus alis
Dispellet, feruens neq, sicco Sirius ore
Fœdabit: sed quos virides per multa nepotes
Secula venturi mirabunturq, legentq.
Inter eos autem, quos vestra alit aurea virtus,
Iohannes Franciscus homo pius, atq, modestus,
Primus adest, per quē Danorū Academia felix
Non medica tantū potis est decorarier arte,
Artibus at multis alijs quas Dædala Pallas
E Iouis excelsi cerebro prognata, reclusit.
Conspiciū cathedra, procerūq, favore nitentē.
Paruus amor telis hunc tandem fixit acutis.
Et meritò: Musas qui diligit, ille profectò
Pectore sub tenero tenerum quoq, pascet Amorē
Et licet in ter tres nil iuris habere feratur
Ille puer Divas, Vates tamen ille frequenter
Vulnerat: Est Nemesis testis testisq, Corinna' st
Atq, aliæ centum, quibus auxiliantibus acer
Traxit amor Vates. ô regna potentia Amoris.
Quid sine amore valet? Divis amor imperat
Imperat acer amor terræq, mariq, poloq. (ipsis,
Nec formidat opem medicam puer iste pusillus:
Audet

*Audet enim in medicos primas armare sagittas,
 Ergò vir hic cinctus Lauro caput, atq; medendi
 Arte potens, paruo victus succumbit amorì?
 Sic est. Nam Mariæ simul vt gratissima vidit
 Lumen, quam genitor Bagiorum stirpe creatus
 Progeniuit: Simul vt Maria illius ora modesta
 Aspexit, quem Pallas amans ornavit: amicis
 Ignibus incensi flagrârunt suauiter ambo.
 Per iuuenis nitidi dulces spiramina amores
 Exilière piæ mulcentes pectora Nymphæ.
 Ex oculis Nymphæ Veneres salière decentes
 Quæ iuuenis culti rapuerunt candida corda.
 Pacta fides: pompa est iam iâ peragenda iugalis.
 Conueniunt proceres, matronarumq; caterua,
 Et iuuenes docti, viridiq; ætate puellæ.
 Tympana mota tremunt, auditur tibia mollis,
 Tædiferum pueri resonant Hymenæa per vrbe.
 Cætera Pierides, vestro vos dicite cantu,
 Et celebrate, Deæ castæ, connubia casta.*

CALLIOPE.

*Quid magis gratum teneris Camænis
 Quàm Deo grates meritas referre?
 Quàmq; sponsales decorare blando
 Carmine tædas?
 Qui Dei laudes resonare spernit,
 Spernit aut leges thalami pudicas:
 Hic pij non est hominis putandus
 Nomine dignus.*

Conin-

Coniuges Christus Patris ille summi
Unicus gnatus bona vna præbens
Lampidi vena saliente fontis,

Mitis amavit.

Iamq; cælesti residens theatro
Idem amat castos homines iuuatq;
Et maritales thalamos frequenti

Munere ditat.

Ergò, Ioannes, venerande Sponse,
Te sacri Phæbi nitidæ puellæ,
Atq; te, sponsa ô Maria, eminenti

Voce sonamus:

Quòd Dei iussum ætherci sequentes
Nuptias suaves agitetis, atq;
Casta firmetis fidei decenter

Iura iugalis.

O Venus magnis benè grata Diuis,
Mentibus grata ô iuuenum torosum
Adfer huc cæston rutili beatum

Munus amoris.

Vinculum, Iuno pia, fer fauoris
Candidi pulchrum, Dea quæ nouellos
Per tuum numen, Ioue non proteruo,

Iungis amantes.

Pallas, ô Vatum speciosa fama,
Gorgonis vultu posito tremendæ,
Supplicisponsum decora atq; sponsam

Lenis oliua.

B

Sic

Conin-

*Sic Amor dulcis, placidusq̃, candor,
Paxq̃, præcellens animos duorum
Mutua flamma rapiet, feretq̃
Sidera in alta.*

CLIO.

*C*imbrorum genitus sanguine viuido
Iohannes (genitor quem venerabilis
Franciscus sapientum
Misit Pieridum in scholam)
Riparum vrbs viridi quæ pelago nitet
Vicina, & validis fulgida turribus,
Clara & laude virorum
Doctorum quibus est valens.
Cuius Grunditius pectora Cimbrus
Informans grauibus moribus, & bonis
Rebus, nomina digna
Prudens promeruit sibi.
Præclaros pueros, hic puer inclytus
Vicit mente pia, vicit & artibus
Tantum, Parthicus heros
Quantum præ reliquis volat.
Et sicut rutilans Hesperus aureas
Stellas egregia lumine suauiter
Vincit: vicit ita omnes
Ille hic moribus optimis.
Nec prauorum hominum molliciem sequens
Ignauam, patriæ languit in sinu,
Corbe

Corbe vt viminea quæ
Imbellis volucris, iacet.
Vidit Teutoniam, regnaq; Francica :
Et doctos homines audiit, & sibi
Fidos iunxit amicos
Et Phœbi famulos pij.
Illos dulcisonis carminibus frequens
Ornavit Latiae fila mouens Lyræ,
Sicut Naso disertus,
Insignisq; Propertius.
Rimauit tacitas sedulus interim
Causas rerum, & opus siderei Patris
Miratus speciosum
Addixit se medicæ rei.
Artis Pæoniæ Doct̃or amabilis
Factus, militiam nunc Paphiam probat,
Gaude cui decus illud
Contingit, Maria ô decens.

THALIA.

Sponsam, Sponse nitens, suscipe blandè
Vlnis molliculis, suauiter & foue.
Nam, te digna, pedes illa decentes
Infert, vt thalami fœdera sanciat
Tecum casta sacri. Digna Deorum
Lect̃o: Sed superi Dij tibi non negant
Hoc munus lepidum, dulce, iocosum,
Munus delicijs plenum & amoribus.

B 2

Quare

Quare quæ tibi Diſ dant bona mites
Fac tu percipias, & Mariam tuam
Dilectam refoue, fidus & orna:
Hæc multi fuerit cauſſa tibi boni.
Coniunget faciles namq̃, propinquos
Qui te candidulo pectore diligent.
Gaudebit meritò ſtirps Bagiorum,
Coniux vnde ſibi grande genus trahit,
Quòd tu ſuaui loqui doctus amicus
Phœbi, connubio iunxeris hanc tibi.
Et tu læticiam iure capeſces
Quòd coniuncta tuo Sponſa ſit hæc toro:
Quæ fulgens placidis moribus æquet
Caſtam Penelopen: quæ facie proba
Certans, Heſionem, Tyndaridemq̃,
Daphnen, & Danaën vicerit optimè.
Felicem reputo quippè maritum
Vxor cui bona, cui contigit & decens.
Nam virtus animi, formaq̃, præſtans
Membrorum, Ambroſij munera ſunt Dei:
Quæ ſi quis ſtudio ſpreuerit, iſtum
Tu rectè reputes Arcadicum pecus.
En, qui iudicio mentis amœnæ
Firmatur, celebri qui genio valet:
Cordis magnanimi dote mouetur,
Nympharum ac rapitur corporeis bonis.
Vos porrò facilem ducite vitam,
Et præcepta Dei non malè temnite.
Sponſam

*Sponsam, Sponse, tuam dilige, & orna:
Sponsum, Sponsa, tuum disce vererier.
Concordes animos, Christus Iesus
Rex Regum, stabili numine proteget.*

EUTERPE.

*Q**ualis sereno Iuppiter in polo
Summus coruscat cum superis sedens:
Talis viros inter disertos
Ingenio nitet hic Iohannes,
Sponsi venusti nomen amabile
Qui consecutus, connubij sacri
Fædus ferit cum gratiosa,
Teste Deo, sociale, sponsa.
Aurora qualis cum reliquis noua
Stellis refulget gemmeo in æthere:
Talis pudicas fulget inter
Purpureo Maria ore Nymphas.
Sponsæ venustæ nomen amabile
Quæ nacta, blandè connubij sacri
Fædus ferit cum gratioso,
Teste Deo, sociale, Sponso.
Grates Tonanti dicite dicite
Sortem piorum temperat & regit
Qui coniugum. Doctos, piosq,
Certè, homines Deus haud relinquit.
Et dum sonabunt organa Musica,
Dum Gratiarum fiet amans chorus:*

B 3

Sancite

*Sancite tædas has iugales
Vestra per optima vota, amici.
Aulæ Iohannes Heslagriæ decus,
Qui Frisiorum stemmate fulgido
Natus, pios Reges, Ducesq̃,
Regnaq̃ nostra iuuas potenter:
Grato Deorum consilio vicens
Qui pondus ingens alter Atlas geris:
Præsens in hoc cætu frequenti
Gaudia præcipuè capeſce.
Nam (quod putabis cœlicolis opus
Gratum beatis, ac homini vtile)
Hæc pacta earum nuptiarum
Te duce conciliata florent.
Viue ô Iohannes Frisiacæ decus
Stirps Camœnas per venerabiles
Auro decens splendensq̃ lauro,
Et tibi sit Venus alma mitis.*

E R A T O.

*E**Cce preces fudit diuinam sponsus ad aram,
Sponsaq̃ iam sua vota peregit.
Moreq̃ coniuncta' st consueto dextera dextræ,
Lexq̃ duos nunc detinet vna.
Angelicæ norunt fidei data iura phalanges,
Atq̃ hominum veneranda caterua.
Mystica perficiens reuerenter sacra Sacerdos
Coniugibus bona cuncta precatur.*

Letan.

Latantur proceres praesentes, & rata fidi
Singula, voce animosq; requirunt.
Gaudia perspicua femellae gaudia laeta
Percipiunt quoq; pectore Nymphae.
Et merito: nam casta probat connubia Christus
Qui Patris est pia mens & imago.
Christe, tuo quos tu coniungis numine, sanctae
Turbae hi dulcia gaudia praebent.
Tympana rauca sonant, sonitum dat tibia dulcis,
Nobile surgit carmen ad astra.
Unanimes Diuum nitidissima linquite templa:
Vos sponsi in solium vocat hora.
Ite viri, iuuenes, matronae, atq; ite puellae,
Et Sponsum & Sponsam comitantes.
Ingressiq; domum vos mensis iungite onustis
Legitimus ceu postulat ordo.
Viscera vestra cibo, recreateq; pectora vino.
Isthaec munera nam Deus offert,
Qui genus humanum varia ratione iuuare
Consuevit Dominusq; Paterq;.
Dum Cereris donum, Bacchi dum munera sumis
Lusu etiam consurge decenti.
Alternis insiste iocis, nec fronte Catonem
Tu simula Curiumue seuerum.
Tempus habet grauitas proprium speciosa, suumq;
Tempus habet Iocus atq; Lyaeus.
Iuppiter aetherea non semper tetricus arce
Fulminat: interdum sua pascit.

B 4

Lumi

*Lumina sidereis radijs & nectare viuit,
Diuersoq; colore nitescit.
Sapius Æthiopum lætus regione moratur
Indulgens dapibusq;, meroq;.*

POLYMNIA.

*V*Ndas vt fluuij suas retorquent
In fauces avidas freti profundi
Dum densum madido liquore cælum
Effundit pluuias potentiores,
Feruens venaq; fontium resultat :
Voces pectora sic ferunt fluentis
In cætus hilareis domus patentis,
Bacchus dum sapido madens Falerno
Rore almo socios probos inundat,
Et mens viuida cogitationes
Insurgens agitat, rotat, vehitq;.
Quare Sponse decens, decensq; Sponsa
Mirari nimium studete nunquam
Quòd nunc lingua Latina quodq; Græca,
Quodq; Hebræa fluat, fluatq; sermo
Danorum varius p̃js amicis,
Ad pompam hanc coière qui vocati.
Verùm vos potius Deo benigno
Dantes pro meritis suis honorem
Casto læticiam fouete voto.
Nos hæc dum canimus Chely sonanti,
Vos ô vos, iuuenes, videte Nymphas

Quas

Quas offert Ericina blanda vobis
 Mater purpureūm potens Amorum
 Nympham quisq; suam petat decenter,
 Et de more trahat leueis choræas.
 Id nunc hora monet celer diei,
 Alto & tibia spiritu repleta,
 Et percussio rauca tympanorum,
 Et pulsus citharæ sacraë sonorus.
 Torpescens quis enim vadum luto si
 Stagni laudibus euehet? probamus
 Molli murmure quod ruit fluentum,
 Elatisq; parū tumescit undis.
 At ne Sponse nitens, nitensq; Sponsa,
 Soli non lepidos choros agatis,
 Surgentes pedibus solum tenellis
 Pulsate. En Hymenæus ille mitis
 Insurgit facibus, sacrisq; tædis,
 Vos & præ reliquis facit coruscos.

MELPOMENE.

S Ponse, beata Cypris
 Cui Dionæa tetigit tempora flaua myrto:
 Sponsa, Cupido mollis
 Cuius à vultu rutilo luminibusq; claris
 Aureolas sagittas
 Feruidas reddit, quoties pectora docta
 Vulnere gratiofo (Sponsi
 Stringet: ô finē facite his molliculis choræis,

B 5

Et rea

Et requiem parumper

Ferte. nam alterna requie quod caret, id ca-
Pocula plena vini (ducum' est.

Spumei vobis capite, et corda rigate vestra.
Ac citharæ canoræ

Carmē insurgens placidè, suscipite aure pura
Vos & amœna vestris

Quæ viri docti referunt per Charitum fauo-
Pectoribus benigni (rem

Verba (nam verbis lepidis quid melius?)
Sed pie Sponse, mæstus (probate.

Tun' sedes? quid? num gemitus pectore
Tu trabis inuidendos? (tām profundo

An graues & tu lachrymas fundere, Spon-
Scilicet hora longa (sa, tentas?

Ducitur vobis. Benè habet: tempus adest
Tempus adest beatum, (iocosum,

Tempus aduenit celebri carmine Gratiarū
Castalidūmq, dignum,

Quo Venus nullū potuit commodius decora
Ferre suis ministris.

Sic Deus iustos homines magnanimus gu-
Sponse benigne, surge: (bernat.

Surge cum Sponso nitido perueneranda
Monstra, Hymenæe, flammæ (Sponsa.

Nobilis monstra rutilas, ô Hymenæe flam-
Nox ea dante Christo (mas.

Sponsulā Sponso socians candidulā vigenti
Efficiet

Efficiet moretur

Vna mens semper residens corporibus duo-

Tu modò, Sponse, lude : (bus.

Lude cum Sponsa facili deliciosa Sponsa.

TERPSICHORE.

*Q*ui spaciofo
Lucida suenit

Lumina letus

Fundere cælo :

Iam speciosam

Subtrahit orbi

Fessus eundo

Lampada Titan.

Et caput effert

Nobile nigræ

Noctis amicus

Hesperus index.

Occupat autem

Maxima terræ

Regna patentis

Labilis vmbra.

Nocte sub ista

Ne tibi desis,

Néue deinceps,

Sponse, labora.

Quæ Deus vltro

Munera donat,

Hec

Hæc tibi grato
Suscipe corde.
En, melius nil
Coniuge fida.
Illa corusco est
Carior auro.
Quare age te iam
Iungito sponsæ,
Sponse, nouellæ:
Atque tuo te
Subdito Sponso
Sponsa pudica.
Basia blanda
Carpite, quodq;
Iure sequetur.
Cœlica sic vos
Gratia læto
Flamine cinget.

VRANIE.

L Vde ô Sponse pijsime,
Ludentemq; iuua Sponsa venustula:
Et certate fauoribus
Dignis, & lepidis viuite Amoribus.
Cingant perpetuo choro
Hunc vestrum Charites prænitidæ torum.
Et concordia myrrheis
Has ædes repleat mitis odoribus:

Ornet

Ornet vos Deus optimus
Gazis Attalidis, robore corporis:
Vos & reddat amabiles
Regi, nobilibus, Vatibus Entheis.
Increſcatq; nouis genus
Vestrum pignoribus, quæ celebrent Deum,
Quæ vobis genitoribus
Præſtent obſequium, præſidium, decus.
Tum demum egregij ſenes
Exemplo teneris eſte Nepotibus.
Exemplo eſte pia omnibus
Vita coniugibus, gentibus omnibus.
Tam tellus, freta, ſidera,
Quam quicquid reſonat terra, ſalum, polus,
Vobis auxilium ferat
Aduerſus Stygiæ ſceptra tyrannidis.
Hæc vobis tribui petunt
Mufæ laurigeræ, Phæbus & aureus
Vobis hæc etiam dari
Exoptant ſocij quæ pietas placet.
Vos Hemmingius optimus,
Vos & lætus honos Theſpiadum decens,
Vos Cnopperus amans Dei,
Vos & Saſcerides laus Latia Lyra,
Vos & multi alij colunt
Pro vobisq; rogant munificum Deum:
Fortunamq; ſimul petunt
Vestram pacifico numine dirigi.

Quod

*Quod Musæ faciles volunt,
Quod docti cupiunt, hoc Deus approbat,
Ergò ludite, ludite :
Nos Nymphæ Aonides claudimus hunc
torum.*

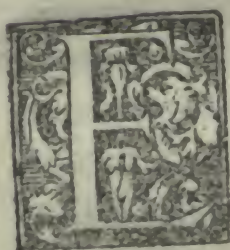
Simpliciter virtutis amore.

14
IOHANNIS
GEORGII SADOL-
NI VIBERGII FA-
sciculus Apollinaris.

IOH. GEORG. SA-
DOL. VIBERGIUS D. IOHAN-
NI FRANCISCO RIPENSI,
*nobili Poetae, & Medicinæ
Doctori salutem.*

F TITHALAMIO, QVOD
tibi D. Iohannes Francisce de-
scripsi, iam finito, atq; utinam ita
ad amussim elaborato, visum est
paucula quædam carmina ad-
iungere, quæ si tibi alijsue non honori, certè qui-
dem voluptati forent. Id enim iamdudum per-
spexi, meos lusus doctissimis quibuslibet nō in-
gratos, nec omninò iniucundos fuisse: quæ res
mihi incitamento erat, ut adolescens, & deinde
ætate florenti, plurima scribendo congererem.
Cæterùm cùm Poëmatum meorum libros euol-
uerem, nihil deprehendi quod ab illis commodè,

citra

citra voluminum mutilationem, distraherem.
Enimvero opera mea Musica in libros Elemen-
torum Christianæ religionis, Hymnorum, Syl-
varum, Distichorum, Amorum, Odarum, Re-
gum Danicorum distinxeram: quæ omnia sic
digesta sunt, vt lucem propediem, Deo fauente,
sint appetitura. Neq, enim, vt illa, à se inui-
cem, opera diuellerentur, permittere volui, non
quòd ea quæ ingenio meo in rebus melioribus
perfecta sunt, tibi negarem, qui longè preciosio-
ra, quàm mea sunt, dona mereris: Sed vt illas
meas lucubrationes tibi pariter ac alijs bonis
hominibus integras et intemeratas conseruarem.
Tunc schedarum mearum nescio quem aceruum
perlustranti sese mihi in manus iniecit fascicu-
lus quidam perpaucorum carminum, quæ non-
dum in vllum ordinem, sicut alia mea Poëmata,
reduxeram. Hunc ego cùm dissoluerem, exami-
narem, recognoscerem, vtilia nonnulla in eo re-
peri, vnde libellum formari posse iudicavi te nõ
prorsus indignum, qui talibus materijs multum
delecteris. Nouum autem carmen vnum, atq,
alterum, Apolline non renuente, adieci: & ti-
tulum, quem sors obtulit, seruauì, neq, eleganti-
orem effingere curauì. Nam & noster ille Ioh.
Occolampadius, Theologorũ vera lucerna, Græ-
canicis suis rudimentis Dragmatum appella-
tionem indidit, eò quòd illa præcepta quasi in
manipulos (agnoscis hoc medicum verbum) &
fascia

fasciculos collecta viderentur. Euentus fecit
vt cuilibet carmini nomen meum adderem. Sin-
gulis enim suum carmen pagellis, quæ conscriptæ,
& propterea circumducto filo colligatæ, iacue-
runt, inscripseram: totiesq; nomen addideram,
vt si fortè nodus ligaturæ dissolueretur, foliaq;
spargerentur, ex adiecto nomine famulus carmi-
na mea agnosceret, agnita inscriberet, nec pro
meis aliena libellis meis insereret. Equidem sapè
fit, vt amicorum, quorū apud me scripta reperi-
untur, manus meæ nō dissimilis appareat, & dif-
ficulter ab incauto adolescente distantia animad-
uertatur. Cū verò in vnum, quem cernis, li-
brum, omnes eas pagellas redigerem, non ma-
gnopere referre existimaui, si, vt scriptum erat
frequenter nomen, sic etiam annotatum in poste-
rum legeretur. Id si cuiquam tædiosum arbi-
traris, obstaculū transuerso calamo, prius quàm
librario hoc scriptum committatur, tollere potes.
Verū bonis & doctis tuum nomen (inquis)
gratum est: neq; enim quid improbi garriant,
quid à Musis alieni Bucephali hūmiant, quid
obscæni porci gruniant, qui altiori animo præ-
diti sumus anxie inquiramus. Rectè meher-
clè & valde sapienter tu, Iohannes Francisce,
iudicas: neq; enim tam ineptus sum ego, vt fa-
sces mearum Musarum istorum censuræ submit-
tere velim, quibus elegantiores literæ non modò
sordent, sed & ô insaniam, ludibrio sunt. Itaq;
C quod

quod à nobis scriptum est, nolente volente amu-
lo, legitur: imò & hac in parte immutabilia
Musarum consilia & decreta S. P. Q. Poëtico
approbante, stanto: nec, vt à quoquam imperi-
to hæc constituta rescindantur, permissa sunt.
At hac lege exempti estote, ô docti & sapientes
viri, qui, quid vtile? iucundum? discernere
potestis. Proinde tibi D. Iohannes Franciscus,
& omnibus illis quos tu amas, & qui tibi fa-
uent, hos lusus dicatos volo, vt eo argumento
apud posteros testatum sit, quanta inter nos fa-
miliaritas fuerit, existat, et futura sit, nō tantū
quoad in hac mortali vita luce fruemur, verū
etiā in æterna illa societate, qua immortales bo-
norum animi decorabuntur, cum Christo Domi-
no gaudium sentiemus. Vale cum vxore
& familia. Amicos saluari cupio D. La-
gonem & Othonem eruditissimos ex Brochen-
busiorum nobili progenie homines, & item ali-
os quibus nosti nostra studia in delicijs esse. Sa-
lutant vos omnes D. Georgius Christiernus
consanguineus meus, & D. Petrus Conradus,
meus vicinus vir ingenio & humanitate præ-
stantissimus. Reliquos adderem, sed dandus est
modus Epistolæ. Nunc carmina adiungam:
Et quia Musarum auspicio hoc opus suscepī,
eas primū placabo.

Ad

AD MVSAS. IOH.
GEORGIUS.

MVsa progenies Iouis,
Quæ Vates facitis bonos
Vltro iungite vos mihi
Vt doctis placeam viris.
Nam vestro sine numine
Quis cultam citharam premet?
Et vestro sine flamine
Quis doctè potis est loqui?
Si fiam sapientior,
Vates siq̃ celebrior,
Ornabo patriam piam
Vestrum sapè canens decus.

IN NATALEM DOMINI
nostri IESV CHRISTI Ioh.
Georgius.

ANnua lux redijt qua summi Patris imago
Christus ab intacta virgine natus homo
Ille dies celebris toto cantabitur orbe (est.
Donec erunt homines, donec & alma Fides.
Ille fuit Patribus, iustis fuit ille Prophetis
Optatus, Dominum qui coluere, dies.
O nitidum tempus, gaza preciosius omni,
Humano generi quàm bona multa vehis.
Tu nox, ô sacra nox, lepidi ô nox conscia partus,
Auricomo dignum lumine nomen habes.

*Cœlica te meritò decoydrunt gaudia, teq;
Lustravit pietas perueneranda Dei.
Te monstrante novos radios, nox blanda, phalan-
Angelicæ rutilis enituère comis. (ges
Tunc data pax homini misero de sedibus altis:
Tunc Stygi primùm spicula fracta Ducis.
Ecce, etenim Christum pura iam virgine natum
Pastores docuit flammæ turba rudes.
Non humiles spreuit personas dia caterua,
Pauperibus se sic inserit ipse Deus.
Pastores igitur hac mansuetudine ducti
Pectoribus condunt nuncia sana suis.
Sic Fidei testes, sic Religionis amicos
Omnipotens Dominus multiplicare solet.
Sic manifesta Deus sua reddit dogmata, ne quis
Natalem ignoret, maxime Christe, tuum.
O Patris æterni bonitas qui misit Olympo
Sidereos, moneant qui pia corda, choros.
Angelus vt Mariã gravidã fore flamine san-
Prædixit, nomen cui Gabrielis erat: (cto
Sic quoq; descendens conuexi è vertice cœli
Iam genitum asseruit turba corusca Deum.
Quæ tibi nunc mens est? tibi quæ demētia curæ
Impie? quid spernis munera tanta Dei?
En per flammigeros sapientia celsa ministros
Prodit non potis est luce carere sua.
Quippe Prophetarū iam nō ænigmata claudunt,
De Christi aduentu quod sonuère Patres.
Ange-*

Angelicus cantus, pastorum sermo, locusq,
Et virgo pariens monstrat adesse Deum.
Cur non venerunt testes, quos maximus orbis
Diuitijs claros ingenioq, putat?
Hos quoq, quid Christi natali haud iussit adesse
Hic, qui pastores iussit adesse rudes?
Scilicet ut cuncti moncamur abesse decere
E vera fastum religione grauem.
Ipse Deus mitis mens est, oditq, superbos:
Elatosq, animos non amat ille puer.
Hic non splendor adest pomposus, at omnia nato
Tenuia: sed tenuis res quoq, clara nitet.
Nox erat, at noctem decorauit coelica flamma,
Et puerilis honos, virgineumq, decus.
Parua domus, quam nō ornavit magna supellex,
Qua nasci voluit filius ille Dei:
Nō erat hic candens byssus, nō purpura fulgens:
Incinxit puerum veste puella leui.
Hæc genitrix, hæc et nutrix, hæc fida ministra
Vlnis suscepit pignora sancta suis.
Læta salutifero dedit oscula plurima gnato,
Et tenero flatum traxit ab ore sacrum.
Non dolor hanc ullus parientem pressit, opinor,
Vtpote quam iuuat Spiritus ille Dei.
Quā quoq, non læsit Veneris per blanda voluptas
Huic enitenti non cruciatus erat.
Adde quod et veluti maturus fructus Iesus
Prodyt in lucem sponte suapte, puer.

Salve sancte puer, puer acceptissime salve :
Tu Rex Occasus, Rex Orientis eris.
Tu Deus es fortis, venturique arbiter æui
Perpetuae Princeps tu quoque pacis ades.
Virgine tu natus, Patris ô nitidissime sermo,
Ad decus humani nominis, ecce, venis.
Te duce parva pijs est gratia, te quoque Rege
Limina sublimis sunt reſerata poli. (claro
Christe homo, Christe Deus nos numine protege
Qui sumus auxilio turba redempta tuo.
Sic tua laudabit cælum, tellusque, fretumque,
Nomina : teque Deum cuncta creata colent :
Natalemque tuum læti celebrabimus omnes :
Imperio & dedit se pia corda tuo.

Dedicatum sacrumque, Seruatori.

NORMA VITÆ CHRISTIANÆ.
Iohan. Georgius.

Dilige, sperne, time, fratrem, peccata, Tonantem,
Iusto, acri, stabili, pectore, mente, fide.

IN NATALEM POTENTIS-
simi Danorum, Noruegicorum, Gottorum &
Vandalorum &c. Regis D. Friderici
secundi, Ad D. Ioh. Francisc:
Ioh. Georgius.

Uti lux hæc reuehit Calendas,
Lux pijs semper celebranda Musis,

Donec

Donec aut arcu aut cithara nitebit
Phœbus Apollo.

Danica gentis Fridericus ille
Rex, cui nomen referens honestum
Editus luce hac, pariente matre,
Venit in auras.

Floribus Vatem decorate vestrum
Gratiæ cultæ Aonijs : choræas
Hoc die nam continuabo gratas,
Plectraq̃ tangam.

Thuraq̃ incendam placidus Sabæa,
Et graues curas cyathis leuabo
Dulcibus, lususq̃ ciebo, doctos
Inter amicos.

Fac dies festus redeat quotannis
Latior : Regemq̃ bonum tuere
Christe, qui regnas Deus, ô parentis
Mitis imago.

Iane Franciscæ, hanc resonato lucem
Qua pius Rex est genitus : tibi nam
Dant suos flores Charites, suumq̃
Pallas honorem.

DE CORONATIONE D. FRI-
derici secundi Regis D. Ioh. Georgius.

GAudio exultet Borcalis orbis
Quem fouet doctas agitans choræas
Balthicus Nereus, lepideq̃ ludens
Cimbrica Tethys :

Quæ sacrae Nymphæ viridesq; Diuæ
Molliter rident, placidoq; saltu
Suscitant sese, tenuiq; lætæ

Murmure surgunt.

Regium pura diadema fronte,
Aureum sceptrum manibus decoris
Lucidam & sphaeram, generosa signa,

Fert Fridericus.

Filius Regis pia Christiani
Facta qui Rex ipse coruscus urget
Et toga clarus facili, seueris

Clarus & armis

Christe, qui Reges regis vsq; celsos
Rex potens, Regem hunc, rogo, fac nitere
Viribus membrorum, animiq; iusto

Robore culti.

Sic tuus seruus tua personabo
Nomina, in summo residens theatro
Qui poli puri Deus, omniumq;

Rektor & altor.

D I V O C H R I S T I A N O
III. Regi. D.

E N, Christianus Tertius
Rex Dania, Noruegia,
Et Vandalorum, & Gottia,
Holsatia, Ditmarsia,
Princepsq; gentium bonus

Complua

Complurium, de postus hoc
Iacet sepulchro, quod sacrae
Custodiunt Musae: quod &
Ornat minerva florida:
Quas ipse viuis Regio
Ornavit olim munere,
Viator, illustrissimi
Regis decus clarissimum
Famamq; nobilissimam
Honora: & hinc cedens, vale.

Regi & Domino suo consecrabat Ioh.
Georgius Sadolinus Vibergius.

DE FRIDERICO

II. Rege D

FRöte, Paris: lingua, Nestor: sed pectore Vlyf-
Robore, Pelides Rex Fridericus adest. (ses:
O Musae, ô Charites, Regem servate vigentem
Qui patre defuncto Danica sceptrum tenet.

TABVLA REGIA REGIS
Solomonis, Ex VI. Sapi. Versibus tra-
ducta. Ioh. Georgius.

AVrea praeualidas superat sapientia vires:
Cōsilioq; valens melior quā robore pollens.
Quare agite, ô Reges, qui Mundi frena tenetis,
Qui regitis terrae fines populosq; feroces,
Dogmata suscipite haec, animisq; infigite vestris.

C 5

Nam

Nam datur à Domino sublimi cuncta potestas.
Vestra is facta notat, secretaq; pectoris imi
Pandet, diuinis oculis qui singula lustrat.
Quandò ministerio vos hic præfecerat orbis
Iusticiæ ad normam nitidæ non iura dedistis,
Nec Domini legem curastis consiliumq;
Vos igitur summus Rex castigabit acerbè.
Namq; Deus procures rigidus pulsabit iniquos,
Monstrabitq; illis durus diuina flagella.
Plebeios homines venia dignabitur ille:
In transgressores Reges se proferet hostem.
Non equidem Dominus personam respicit vllã,
Non metuit quenquam, timida formidine liber.
Ipse humilem fecit solus, fecitq; potentem:
Atq; æquo studio nunc hunc, nunc curat & illũ:
Verũ præcipuè procerum Deus aspicit acta.
Pandite propterea, Reges ô lumina mentis
Quæq; sit excellens Sapientia discite cuncti.
Hæc præclara equidem marcescet tempore nullo,
Quam quicumq; colit fit pectore lynceus ille,
Ille Deam inueniet prudensq; probusq; piusq;
Hancq; amplectetur Nymphã diuinus amator.
Hæc offert vltro sese vltro præbet amanti,
Et matutini placida sub temporis hora
Hanc quisquis quærit studioso pectore, Diuam
Inueniet præsens in prima limine stantem
Atq; suis mystis bona plurima diffundentem.
Hanc quicumq; animo versat, perfectus abibit
Et So-

*Et Sophia nitidus Princeps cantabitur ille:
Et securus erit, vigilans qui suscipit illam.
Illa etenim dignos se quærit ubiq, & ubiq,
Occurritq, bonis, virtus quos suscitât ingens,
Hisq, viam ostendit sacra ad penetralia Diuinum
En, sapientiæ opus doctrinam adamare decente:
Curaq, doctrinæ est leges seruare verendas:
At leges seruare bonas est vita perennis:
Mortales demùm hæc similes facit esse Deorum.
Vndè patet verum sanctæ Sapientiæ amorem
Ducere splendorem ad regni virtutis alumnos.
Quare si solium, si regna probabitis, ô vos
Magnanimi Reges, Diuam sapientiam amate.
Imperium vobis diuturnum sic Deus addet,
Seculaq, producent vestri numerosa Nepotes.*

*DE VICTORIA DOMINI
nostri IESV CHRISTI.
Ioh. Georgius.*

*I Am corde puro Ecclesia
Syncera prode gaudia.
Sonet polus, tellus, fretum
Summi Parentis filium.
Peccata, Mortem, Tartara
Virtute vicit propria.
Rex Christus & verax homo,
Rex Christus & verax Deus.*

Cæle-

Cœlestis aula panditur
Cunctis Dei fidelibus.
Per filium illustrat pios
Pater corusco lumine.
Honor parenti cœlico,
Honorq̃ miti Filio
Honor sacro sit Flamini,
Vni Deo, ter maximo.

Dedicatum sacrumq̃, seruatori.

DE IMPERIO POTENTIS-
simi Regis D. Friderici Secundi,
Iohan. Georgius.

QUæ monte claro, doctiloquæ Iouis
Gnatæ, potentis munera sumitis
Diuina Phœbi gloriosi,
Vnanimis precor huc venite :
Vultusq̃, lætos, lætaq̃, pectora
Monstrate: quin et carmen amabile
Proferte quod cælum, solumq̃
Mulceat, vndisonosq̃, fluctus.
Nam Christiani Regis amabilis
(Quem nunc tulerunt fata tenacia)
Iustiq̃, gnatus, Rex creatus
Sceptra gerit Fridericus aurea.
Ab quis dolores pectore tabido
Prodet? quis acri mœsticiam trahet

Corde

Corde? hinc dolor durus faceffat,
Lux ea lætitiæ requirit.
Lux quæ coronam detulit inclytam
Tàm candido, tàm magnanimo duci:
Lux quæ Ducem hunc Regem notauit,
Et moderamen ei dicauit.
Ciues benigni gaudia promite,
Vatesq; culti inbila fundite:
Lætetur & tellus, polusq;
Et freta se exilarent profunda.
Aras Dei iam condecorarier,
Et grata Bacchi pocula nobilis
Libarier iam tempus vrget:
Vrget & hoc Deus ille summus.
Qui gratioso lumine splendidus
Iustos tuetur, qui reprobos minis
Hostilibus feruens retundit
Iustitiæ memor vsq; sanctæ.
Qui Regis huius pectora suauiter
Sano gubernat numine Rex potens.
En, quos Deus Rex derelinquit,
His neq; sunt diuturna regna.
Quid? dùm cano, me cœlicus impetus
De Rege nostro vaticinari
Cogit. mihi quæ diſſitantur
Tu rata cuncta, Deus, iubeto.
Rex noster ille hic pectore feruidus,
Et veritate & iusticia nitens,

Pro

Pro legibus sacris labores
Et gregibus rigidos subibit.
Hic sceptrum latum porriget in mare:
Terrisq; multis cognitus efferet
Palmam vigentem: Cæsarumq;
Magnificencia ei fauebit.
Hic clarus inter præcipuos viros,
Cætu ut Deorum Iuppiter optimus,
Et Laureum donum aureumq;
Aonijs tribuet ministris.
Nam per labores Pierij chori
Laudabitur: tum carminibus sacris
Tædæ illius magnum nitorem
Accipient, decus & perenne.
Transacta vitæ secula post suæ
Cælum capefcet, quæ residet pater
Cum filio, Flatuq; sancto.
Cui Deus, hic animo Tonanti est.
O vota, Vates, fundite fundite,
Deumq; summum flectite flectite,
Ut mitis hunc Regem gubernet,
Regnaq; Danica semper ornet.

DE OLORE REGIS DANIÆ
Ad D. Iohan. Franciscum R.
Ioh. Georgius.

EXimiū decorant Regem sacra carmina vatū:
Vatibus Aonijs Rex bonus ipse fauet.
Nomina

*Nomina dant Vates: laurū Rex donat & aurū.
Sic Rex, sic Vates munera digna ferunt.
Edocet hoc nitido vinctus diademate Cygnus
Danorum Regi qui benè iunctus adest.*

DE OBITU SANCTIS: REGIS

Diui CHRISTIANI Tertij, ad filiam eius

D. ANNAM, nuptam S. Duci Ele-

ctori, D. Augusto.

Ioh. Georgius.

O *Christiani Daniadum pij
Gnata, Anna, Regis: Principis o probi
Præclara coniunx, Principumq;
Mater amabilis optimorum:
Quid fata luges tristis & impotens
Cari parentis? Dania quem doleo
Amissum herum, fidumq; Regem,
Palladis & nitidæ patronum.
Finem proteruis pone doloribus:
Absterge bellis has lacrymas genis:
Grates Deo iustas corusco
Solue: pium exhilara maritum.
Rex Christianus nobilis & potens,
Quem tu parentem diligis vnicum,
Regnum relinquens hoc caducum
Regna Dei pius occupavit.
Nunc ergò Christi lumina fulgida
Cernit beatus, dulcèq; cœlitum*

Agmen

Agmen videt latus: nec orbis
Sceptra dehinc sibi postularet.
Hac lachrymarum valle quid est boni?
Hæc regna Mundi quidue suis ferunt
Lucri ministris? post labores
Nōne graues, precor, hinc eundum 'st?
Regno nitentis qui fruitur Dei,
Huic nec nocebit Tartareus furor:
Hunc nec prement hostes maligni
Quos sociat sibi Mundus iste.
Tu Christe, gratis qui tribuis probis
Cæleste regnum, quiq; bonos vehis
Fama perenni, nos gubernas
Vt placeant tibi corda nostra.

DE STUDIO VERBI DEI,

Ala: Ioh. Georgius.

NOs licet aspiciat lepidus Rhamnusia vultu,
Perpetuam vitam non tamen illa dabit.
Nam certe simul ac horrida mors venit
Quæ premet Reges miserosq; seruos,
Cedet vita leuis velut
Puluis & umbra.
Si tamen vllum
Illustrem probitas facit
Et patris verbum placidum supremi,
Multas diuitias hic sibi colliget,
Colliget & nomen perpetuumq; decus
Sedibus in superis vbi erit longissima vita.

Precæ

PRECATIVNCULA EX

dicto Iosaph: Ad exemplum D.

Ioach: Camerarij.

D^Vm pater alme
Pectoris alti

Luce carentes

Subdita multis

Turba periclis

Usque vagamur:

Tollimus ad te

Maxime rerum

Cordis ocellos,

Præsidiumq;

Mente fideli

Poscimus abs te.

Consilij tu

Pectora sanis

Nostra gubernas,

Vt tibi laudes,

Vota, precesq;

Sæpe canamus.

Deo opt: max: dedicabat Ioh. Georgius

Sadolinus Vibergius pro læto rerū successu.

AD D. NICOLAVM HEM-

mingium, pro editis ab eo doctis & utili-

bus in Philosophia & Theologia Mo-

numentis. Ioh. Georgius.

G^Ratias nostri tibi sempiternas,

Doct̃or Hemmingi, referent Nepotes,

D

Qui

T

Co

A

V

Ip

7

P
D

20

20

人

In

5

2

1

TABVLA MORALIS CATO-

nis, metro latino exposita,

Iohan: Georgius.

QVādo ego nō paucos homines errare viderē,
Virtutisq; sacrae non veram carpere callem,
Consilio miseris volui succurrere sano,
Laudandā vt possent vitam traducere, nec non
Ad summū faustis auibus consurgere honorem.
Quocircā praecepta tibi, puer optime, tradam,
Vt placidis animi possis cōponere mores. (quid
Tu lege: nec tantū lege: verū intellige quicq;
Ipse docebo boni: quia qui legit, ille profectō
Negligit hoc ipsum quod non intelligit ipse.

Corde igitur toto summū venerare Tonātem,
In lucem qui te genuere parentibus omnem
Praesta non studio prauo deceptus honorem.
Dilige cognatos, doctumq; verere magistrum.
Quae commissa tuae fidei sunt, sedulus vsq;
Conserua, cuiquam ne sis malè fidus amico.
Artibus his tenerum pectus formare labora,
Quae patriae possunt populoq; adferre salutem.
Viue probis iunctus, prauorum despice cœtum.
Ne prius ad litem propera quàm ritè voceris.
Fac ne sordescas, at mundus in omnibus vt sis.
Impartire libens non ficto corde salutem.
Si minor es, prudens homini concede potenti:
Si maior, socium miti cole mente minorem.
Rem tibi custodi, ne fias forsan egenus.
Admonitus castos, & sanos indue mores:
Si natura deest, fac curae dona sequare.

D 2 Doctus

Doctus ut euadas doctos euoluito libros :
Quæ sunt lecta tibi, memori tu mente locato.
Non aliena petes : curato domestica tantum.
Vtere congressu facili, lingua vtere miti.
Morosus ne sis, neq; iurgia nocte nefanda.
Effugias quenquam naso suspendere adunco.
Sis largus, verum sapienter prospice cui des.
Iudicio tete, nec non tutare sodales.
Conuiuas & raro voca, & sis raro vocatus.
Noctem da somno, lux est tribuenda labori.
Quod bene iuraris tu perfice mente fideli.
Ne nimio Baccho genij prosterne vigorem.
Pro patria pugna, patriam defendere iustum est.
Ne temere credas, multi mendacia dicunt.
Nicere consilio proprio si te bene noris.
Militiam Veneris fuge, Palladis arma cape.
Mendacem rigidis linguam constringe lupatis.
Vince bonos meritis, pereunt quæ das bona prauis.
In vitam alterius conuitia fundere noli.
Effice ne pereat tibi nomen, fama, decusq;
Iudicium ad normam pietatis ferre studeto.
Vincito dilectos patienti corde parentes.
Esto memor, quisquæ tibi cum benefecit amicus.
Rebus ut assuescas, prætoria celsa frequenta.
Fac animum decoret veneranda scientia legum.
Vtere virtute eximia, non vtere fraude.
Iram etiam iustam rectè moderier opto.
Sperne malos lusus, & honestos quære labores.
Non modò quod poteris, quod fas est sedulus
vrge.

Si bo-

Si bonus es, præ te socium ne sperne minorem.
Non aliena petes, propria tu viuito sorte.
Diligito uxorem sociam vitæq; necisq;
Et pietate tuos atq; artibus imbue gnatos.
Quam tuleris legem, patitor: nec subtrahe tete.
Dum conuiuia sedes, lingua parcissimus esto.
Iusticiæ ad methodum vestigia dirige vitæ.
Cuiusvis hominis ferto prudenter amorem.

DE REGE DANIÆ, AD PI-
ctores. Iohan. Georgius.

Iusticiã quisquis potis est cognoscere sanctam
Hic Regem nostrum pingere ritè potest.
Tollito iusticiam, Rex est sublatus: at illam
Da Regi, Rex est par in honore Dijs.

LAUDES DANIÆ,
Ioh. Georgius.

O decus Phæbi rutilans micantis
Grata testudo, resonato carmen
Daniæ laudes referens pijq;
Regis honorem,
Este vos nobis faciles Camænæ
Quarum opem implorant lepidi Poëtæ
Quos iuuat blandæ citharæ sonora
Tangere plectra.
Regiam terram celebrate mecum
Regiæ Nymphæ, pius ecce Rex est
Iuppiter qui vos docet, atq; mandat
Dicere laudes.

Danicus Rex est pius & benignus,
Qui solet vestrum decus atq; nomen
Prosequi candore bono piæq;
Mentis amore.

O solum sanctum, Iepidum, venustum
Quam tibi laudem tribuent canentes?
Tu tuo verè superas nitore
Plurima regna.

Gentibus si quid dabimus vetustis
Fama præcellens decorabit almam
Danim, qua stirps lapeti occupavit
Germine nata.

Hic pater nostris populis putatur,
Docta ceu tradunt monumenta Vatum,
Cui Semum Chamumq; ferunt eodem
Sanguine ductos.

Sceptra qui primùm tenuit superba
Dan pio regnum studio gubernans
De suo regnum voluit beatum
Nomine dici.

Hunc virum Reges alij sequuntur
Quos simul si iam cuperem referre
Protinus grandi rueret fatiscens
Musa labore.

Dania ô felix, nimis ô beata es
Dùm tui Reges, Comites, Ducesq;
Obtinent pomum, gladium, atq; sceptrum,
Atq; coronam.

Quid tibi maius poteris precari?
Quid tibi maius Deus addet, oro,

Quam

Quam probum Regem, pietatis atq;
Pacis amantem?

Cernite ô regnum populi, monente
Me, exteri nostrum: facilemq; mentem
Ciuum & mores, pia subditorum
Facta videte.

Subditi viuunt pietate clari.
Regna conseruat Deus atq; adornat
Legibus sanctis, decoratq; sceptrâ
Danica Christus.

Incolas concors animus fauore
Optimo iungit, resonantq; sancta
In pio cœtu stabiles Tonantis
Dogmata gentes.

Pax viget: floret veneranda Pallas:
Aspicit doctos iuuenes Apollo:
Danicas ornat Cypris atq; diues
Iuno puellas.

Templa seruantur: decorantur arces:
Vrbibus splendor datur & theatris:
Munit & tantum decus, Angelorum
Flammea turba.

Nunc & excellens Fridericus ille
Danicus Rex, nomine qui Secundus
Hoc viget, faustis auibus nitentem
Construit urbem:

Quæ trahit nomen Friderico ab ipso
Nobile, & nullo periturum in æuo,
Ni sacra Musa, nisi longa Phæbi
Fama peribit.

Quid

Quid, quòd his terris habitant libenter
Teutones docti, celebresq, Galli,
Et p̃ij Scoti, populiq, nati

Orbe remoto ?

Si mali mores, mala mens & esset
Danicæ genti: fugerent profectò
Hinc bonarum tot, puto, nationum

Candida corda.

Præter hæc, fructu vario nitescent
Hortuli & sylva, varioq, flore,
Adferunt nobis quoq, grata nostrì

Munera campi.

Fructum agri reddunt copiosum amœni:
Dat fretum pisces & opes decentes
Nauibus vectas, nec enim 'st tam abundans

Thracius Hebrus.

Aëris virtus nimium probatur
Vatibus doctis, quibus est suëtum
Gratijs iunctas nitidis in auram

Ducere Musas.

Quid canam Martem genitum Tonantis ?
Quid patrem Martis rigidi Tonantem ?
Danicum Regem iuuat atq, gentem

Ille vel ille.

Fluctibus quod si Dea cæca diris.
Surgat interdum populos retundens
Danicos: summus Deus, en, repentè

Reprimit illam.

Nil deest nostræ patriæ, nihilq,
Denegat natura Deusq, culturæ

Dania

*Dania. verus mihi namq; viuet
Testis Apollo.*

*Testis & viuet triplici recurſu
Quæ frequens molles agitat choræas
Danici iuxta loca grata Nerei
Balthica Thetys.*

*Vndecim fibris reſonare docta,
Et nouem vocum ſpacijs decora,
Cede teſtudo, ô hominum & Deorum
Dulce leuamen.*

*Ter tribus Muſis benè iuncta Pallas
Cum reuertetur, mihi tu ſonabis
Carmen excelſum quod ament probentq;
Secula multa.*

*Tunc graues voces, medias, acutas,
Temperent ſuprà digiti ſiniſtri:
Et fugas formet volitans per imos
Dextera neruos.*

*DE AMICIS SVIS INCO-
gnitis. Ad D. Ioh. Franciſcum Ri-
pen: Ioh. Georgius.*

*I Gnoti rogitant, qui ſit color aptus, amici,
Ornari effigies quo queat illa mea:
Quam bonus expreſſit, pictorum gloria, Lucas
Leucoris vrbe nouus viſus & hoſpes eram:
Quamq; pyro inſectam ſolidæ, Creutzere, libellis
Iunxiſti, patriæ quos mea Muſa dedit.
Quod poſcunt animæ dulces, Franciſce docebis:
Namq; tibi formæ nota figura meæ eſt:*

D 5 Pani-

Puniceo crines capitis cernuntur honore :
Est & castaneis mollibus ille color.
Prima mihi croceo crescit lanugo nitore
Et tenero roseus vernat in ore decor.
Pupula caruleo præcingitur utraq; circo :
Pars oculorum alia est candida more niuis.
Pallidula est facies tenuiq; rubedine sparsa :
Pallidulum est collum, pallidulaq; manus.
Atra tegunt corpus mihi vestimenta pusillum,
Horum ego præcipuè ductus amore feror.
Illud ad exemplum nisi picta hæc viuat imago,
Non potis est faciem ritè referre meam :
Hæc teneant omnes hi, te Francisce monente,
Effigiem cupiunt qui decorare meam.
At saluere iube tales reuerenter amicos,
Qui gaudent vultus noscere signa mei.
Tuq; vale magni Phæbi generose sodalis.
Excellens herbis, carminibusq; potens.

DE IMAGINIBVS IN COE.
lo. Iohan: Georgius.

VRanie, versu mihi dic cœlestia signa.
Cognita nãq; tibi sacra sunt systemata cœli.
Tu Iouis in solio claro vestigia figis.
Tu rutuli calida spaciaris Apollinis æde..
Te nitido cultu veneratur penniger Hermes.
Te pia miratur Venus, & iucunda Diana,
Et liquido quotquot versantur in æthere Diui.
Sic ego : sic contrà cœlestis Musa subinfert.
Ad celebres cœli quâ stat polus Arcticus arces,
Quaq;

Quaę, ruit Boreas qui nubila caca repellit
Intorto flexu geminas Draco diuidit Vrsas,
Quarū Helice maior, minor at Cynosura vocatur.
Hinc micat Arctophylax, Musę dixere Booten,
Quę celebrat Naso custodē Erymanthidos vrsę.
Hunc autem sequitur Boreę diuina corona
Grandis honor Regū quos tollit Aparctias atq;
Circius & Boreas fulgenti semper honore.
Herculis hīc quoq; stat generosi grandis imago,
Poplite curuato reprimat qui colla Draconis.
Hinc Lyra adest, pressit quondā quā Pleiade na-
Quā quoq; pulsauit Vates Rhodopeius. inde (tus,
Est niueus Cygnus Phæbo sacer, atq; potenti
Danorum Regi: cuius gestatur in armis.
Tunc Ophiucus adest torto serpente recinctus.
Sidera post isthac Aquila est, & sacra Tonanti,
Cæsaribusq; pijs. tunc Telum surgit, & inde
Delphin, quō placidē vectus Phæbæius Arion
Per mare cæruleum, tetigit sæuissima fila
Dulcisonę Citharę: qua motus rector aquarū
Neptunus, rapidasq; regens pater Æolus auras,
Æquoreęq; Deę Vatem duxere per vndas
Cantantem, & terrę saluum imposuere virenti.
Proximus emergit stellatis Pegasus alis
Bellerophontis equus, Vatisq; insigne Sabini,
Quo duce Barbaries hoc nostro tempore victa
Isthmiaco iuueni veluti prostrata Chimera. (est,
Andromeda hīc oritur validis cōstricta catenis
Quam genitor Cepheus, & mater Cassiopea
Inquirat lacrymans: hæc nam speciosa, decensq;
Nerei-

Nereidas quoniam forma superare studebat,
Causa fuit pœnæ, quam dulcis filia ferre
Debebat, nisi Gorgoneo sæuissimus ore
Enseq; munitus subtractam à morte cruenta
Qui socerum celso comitatur in æthere Perseus,
Hanc sibi iunxisset, thalamiq; in honore locasset,
Cum Perseô rigida capite exoriente Medusæ
Andromedæ signum Deltoton visitur vnâ.
Acer Erichthonius tandem se tollit in altum
Hædos ostentans dextrâ, leuôq; capellam
Ex humero, quamuis diuersum sentiat alter,
Nescio quis, cœli scrutator. libera sunt
Per nos sensa homini : nobis quoq; libera sunt,
Quo rapior ? post hæc quæ dixi sidera, bis sex
Zodiaco nitidis insurgunt signa figuris :
Quæ sunt : trux Aries Phryxi, Taurusq; puellæ
Nobile cui tribuit nomen pars tertia mundi,
Atq; Helenæ fratres Castor Polluxq; gemelli,
Nec nō retrogradus Cancer feruore coruscans,
Herculeusq; Leo, patris & Marathonia Virgo
Interitum lugens, & Libra insigne beatæ
Iusticiæ, & diro truculentus Scorpis ore
Imò venenata cauda truculentior, atq;
Arcitenens Chiron magni præceptor Achillis,
Ægocerosq; nitens, & aquas qui fundit ab alto
Iliacus iuuenis domini pincerna Tonantis,
Æthereoq; freto pisces qui ritè mouentur.
Turbine quâ rapido densatur aquaticus Auster
Cetus & Eridanus, Lepus & nymbosus Orion,
Et minor & maior Canis, & Tritonia puppis,
Atq;

Atq; Hydra, & Crater, Coruusq; atq; ara Deorū
Et fera Centauro transfixa, Austrig; Corona,
Et Notius piscis, cœlesti lumine splendent.
Notaq; sunt toto fulgentia sydera cœlo,
Saturnus gelidus, pergrato & Iuppiter ore,
Et Mars terribilis, Sol & speciosus, & almæ
Stella nitens Veneris, Diuorū & nuncius Her-
Lunaq; nō vna semper cernenda figura. (mes,
Paruula sideribus sunt istis sidera iuncta,
Quorum etiā nomen formamq; videre iuuabit.
Quæ nitet in Zona, præ lucida stella, Bootæ
Dicitur Arcturus. tibi Pegase sectio iuncta est
Nescio cuius Equi. tūm Tauri fronte madentes
Consistunt Hyades, sed dorso Pleiades insunt
Eiusdem signi. Geminis quæ substat amicis
Stella Propus fertur. Cancer Præsepe et Asellos
Exhibet: in corde est sed regia stella, Leonis.
Florida gestatur speciosa Virgine spica
Virginis & dextrā decorat stella inclyta cui dat
Præfulgens nomē Vindemia: Phryx at ephebus
Vrñā habet in dextra, tūm pisceis vincula neclūt.
Vincula iunguntur Nodo. quis sidera cuncta
Nomine signarit? versu potiora notavi.

Hæc ait: inq; leueis subito se sustulit auras.
Me verò ex isto studio retraxit Iacchus
Et mea pampinea decorauit tempora vite.

DE AVLA FRIDERICHS-
burgica. Ioh. Georgius.

Qui Friderichsburgæ sedis sacra limina cernes,
Quam nuper positam rex Fridericus habet:

Aspis

*Aspicias Regis solium, procerumq; theatrum,
Et Fidei sellam, Iusticiaq; thronum.
Tum fontē aggreditur nitidū lucentibus vndis,
Quem teneris Musis dixeris esse sacrum.
Aula minor Veneris, ostendit maior Amores
Principibus media est, ecce dicata domus.
Omnibus ex aquo generosus Bacchus adheret,
Cernitur & tota pinguis in arce Ceres.
Fragrantes herbas hīc monstrat florida Chloris :
Hīc triplices Charites munera grata vehunt.
Rex pius hīc frondes neſcit, floresq; decentes,
Pierios Vates qui decorare solent.
Hīc testudo sonat tuba, tibia, Musica quæuis.
Fortuna hīc vultum prodit amica suum.
Mars validos enses, atq; instrumenta tuetur
Bellica, quæ in reprobos fulmina dira vo-
Ambit at effossus diuinam Nereus arcē (munt.
Leucothoëq; sacris conspicienda vadis.
Hoc decus exornant agri, saltusq; ferarum,
Piscibus & nimium stagna beata suis.
Regalem quisquis sedem lustrare laboras :
Rex Fridericus agat tempora læta: roga.*

*AD D. IOH. FRANCISCVM
Ripensem, de generis sui propagine,
Ioh. Georgius.*

*D*octi, Iohannes, cultor Apollinis
Qui corde læto Pieridas foues :
Qui Gratias tecum decentes
Ducis honorificam cateruam:

Tun sci-

*Tun' scire nostri poscis originem?
Stirpisq; nostrae magnificentiam?
Hoc ut petas, candor benignus
Efficit & veneranda virtus.
Virtus, sodales qua veteres tuos
Amplecteris. Nam ceu tibi mens viget
Artis potens, sic est abundans
Cor pietatis & alti amoris.
Non iacto sortis, non generis decus
Vates pusillus, quem tenuem vehit
Fortuna non celsa renidens
Nobilitate, opibusue multis.
Me Musa dulcis, me pietas iuuat,
Mihiq; curae est Christus amabilis.
Hoc gloriior tantum nitore:
Non reliquas ego seclor umbras.
Sed dum Lyæus, dum rosa, dum Ioci
Regnant, recludet Melpomene meum
Ortum, velut fidi parentes
Exposuere mihi, senesq;
In Cimbria, quæ Morsia nobilis
Tellus aquosis fluctibus hinc & hinc
Circundatur, vixit vir acri
Oreq; menteq;, Christiernus:
Iohanne natus qui patre floruit,
Et lege recta terruit improbos,
Iustosq; iuuat. Christiernus
Hic Sadolinus erat vocatus.
Sancto vetustus qui proauus meus
Vitam peregit coniugio probe*

Cum

Cum femina casta & pudica
Nomine quæ Catharina dicta est.
His filij tres, filiola & duæ,
Nati : Iohannes, indè & Ericus, &
Iuarius, Ingella, & Tyara :
E quibus est mihi auus Iohannes.
Blandè Minervam qui rutilam colens
Pectus decoris artibus imbuat,
Vrbs Cimbriæ quæ stat per altis
Turribus astra premens Viberga.
Ille è Marina Nicoleo sata
Ævo virenti sustulit vnicum
Gnatum, Georgium Iohannem,
Quem benè patria nostra nouit.
Hic & secutus connubij fidem
Casti sacratam, floridulam sibi
Iunxit puellam stirpe natam
Ex Hegelundiacæ, Marinam.
Hac matre & illo progenitus patre
Ætate fratres exupero meos:
Verùm vicissim me statura
Corporis hi superare possunt.
Fratrum meorum nomina si rogas :
Hæc sunt : Iacobus, Paulus, Erasmius,
Tum Christianus qui pusillus
Cœlitibus datus est beatis.
Tunc vnus, alto nomine qui patris
Dictus, profunda morte Georgius
Pressus, Theodorusq; Primus
Stelliferas petièrè sedes.

Postre-

Postremus illo natus in ordine
Veniit Lutherus, præter & hos, duas
Nobis sorores addiderunt
Dorotheam & Mariam parentes.
Matrem verendam cum rapuit Deus,
Patri dabatur virgo Selandica,
Cui nomen est præstans Elissa,
Moribus & pietate clara.
Quæ patre prægnans protulit de meo
Laurentium, qui paruulus occidit.
Hæc & Theodorum secundum
Ambrosium & peperit decentem.
Gnatas & illa hæc candidulas dedit:
Matris, Marinam, nomine de meæ
Vnam vocatam gratioso:
Quam Sophia est comitata, & Anna.
Fœcunda patri tam fuit en meo
Virtus Tonantis munere credita:
Quod scire si gaudes, Iohannes,
Gaudeo me tetigisse plectrum.
Sed ô parumper, Melpomene, cane,
Testudo dulces tuq, modos sona,
Vt quàm mihi Cypris propinqua
Stet, meus aspiciat Poëta.
Vt natus adsum, sic ego filios
Et filias ex coniuge libera
Quæ Volphiorum gente creta est
Progenere moderante Christo.
Hæc nata nobis Barbara prodijt
Nec non Marina: has mors tamen abstulit.
E Ab du,

Ab dura Mors, Mors quæ puellas,
Quæ rapit & iuvenes, senesq̃.
Donatus indè 'st luce Theophilus,
Quem consecuta 'st auspicio Dei
Viui pios qui mitis ornat,
Dorothea. hinc satus es, Georgi:
Pluresq̃ Christus si volet addere,
Datosq̃ iustus demere si volet;
Eius voluntatem probato.
Quod facit, hoc facit ille rectè.
Diuûm statuto quis malus obstrepet
Feliciter? quis cœlica numina
Inflectet in peius? rogatus
Vota Deus iuuat at piorum.
Quare, ô Deus, qui sidera dirigis,
Qui lata terræ regna manu tenes;
Qui Rex fretum vastum coherces;
Pectora nostra, precor, gubernes:
At, ô Iohannes, nobilium decus
Vatum, lucerna ô Pæoniæ gregis,
Quæso, tui stirpem Poëtæ
Dilige, & ingenium, fidemq̃.
Et dùm vigentis sanguinis es potens
Gaude decenter cum Maria tua:
Et gratias Christo repende
Pectore, voce, lyra, meroq̃.

De nu

DE NVPTIIS D. IOH. FRAN-
cisci & Mariæ F. Laurentij Bagij.
Ioh. Georgius.

PÆonias cū te nitidum, vir docte, per artes
Parnassi faceret Calliopea ducem:
Ornaretq; tuos Daphnæa fronde capillos
Qui gerit auratam mitis Apollo Chelyn:
Idalis Cypris ridens è vertice, dixit:
Hunc amo, quem facies, parue cupido, meū.
Hæc, Venus. Ille suū procumbens curuus in arcū
Applicuit neruo splendida tela sacro.
Nec mora, ventosis dilapsus ab aëre pennis
Transfixit iaculo pectora bina leui.
Hinc tu Iohannes, & tu Maria inclyta sponsa,
Optato fertis vulnera grata loco,
Militiāq; Deæ feruenti mente sequentes
Legitimo facitis prælia blanda modo.
Pergite, nam pugna vestram Deus ipse iuuabit:
Et validi vestrum multiplicare genus.

DE AVLA HESLAGRI-
ensi. Ioh. Georgius.

FRisiaca genti sedes est illa sacrata
Quæ trahit à Corili nobile nomen agro.
Magnificum quisquis gaudes lustrare theatrū
Aulæ huius Domino multa precare bona.
Vnum etiam moneo: qui vis intrare, superbū
Pone animum. prauū nil fouet illa domus.
Hic habitat Pietas, Charitesq;, Iocusq;, Deusq;
Tot bona Iohannes Frisus, ecce colit.

IN REGIAM DANORVM

nauem, Fortunæ appellatione nobilem.

Iob. Georgius.

*Præneste et Rhamnus fortunã habuere volucrẽ
Fortunam nantem Balthica Thetis habet.*

Si retinere queas fortunam, Dania, stantem:

Dania, Romano non minor Imperio es.

Molle precare tuo tempus, pia Dania, Regi

Auspicio cuius Pax tibi læta viget.

Qui Diuã, volucrẽ, nantẽ, stantẽmue gubernas,

Nos rege præsidio, maxime Christe, tuo.

VIRTUTES PII REGIS, EX

Hemmingio. Iob. Georgius, Regibus dd.

R*Egem quæ faciunt beatiorẽ*

Hæc tu noueris esse, Rex benigne:

Christum pectore & ore confiteri:

Lætã mente domum Dei videre:

Verbis, ac opibus bonos iuuare:

Et frenis cohibere contumaces:

Quod iustum est sapienter approbare:

Inustum fugere in Dei timore:

Æquis Legibus adiuuare regnum:

Lucrum spernere, ceu malum venenum.

Regem quæ faciunt beatiorẽ,

Hæc tu noueris esse, Rex benigne.

AD DEVM PRO SAPI-

entia. Iohan. Georgius.

C*oelestis Pater ac omnipotens Deus,*

Dulci cum Genito, Flamme cum sacro,

Qui

*Qui viuis venerandus
Rex trina sub imagine.
Mitis sideream da sapientiam
Et prudentia fac pectus adimpleat :
Da mentem ingeniosam
Tangentis Clariam chelyn.
Sic crebrò celebrans te, & patriam meam,
Et Regem, atq, Duces, ac homines bonos,
Et Nymphas, & amicos,
Edam carmen amabile.
Discedet pròcul hinc inuidus æmulus
Qui rixas cumulat pectore reprobò.
Verùm tu pia Musa
Præclarum resona melos.
Felix qui potuit ludere molliter
Mixtus Virginibus dulcibus, & Deo
Neglectis inimicis
Quos vexat rabidus furor.*

*AD S. TRIADEM
Ioh. Georgius.*

*O Pater lati dominator orbis
Qui tuo nutu regis astra celsa
Ætheris puri, placidè fidelem
Protege cætum.
Christe cælestis bone Gnate Patris,
Horridam mortem nece qui fugasti
Propria, nobis mediator, oro,
Sedulus esto.*

E 3

Spiri-

*Spiritus summi Patris atq; gnati,
Luce qui sancta pia corda ducis,
Cordibus nostris dato gratiosi
Lumen amoris.*

*AD IOH. SAS CER IDE M
Vermenhusanum, Theologum & Poëtam,
pro sibi exhibito carmine.
Iohan : Georgius.*

*C*Armen, mihi quod, Sascerides potens
Vates, dedisti per venerabilem
Danum, Petrum Paruum Poëtam,
Rhetorem & eximium, legebam.
Quo lecto, amœnum personuit, nemus
Faunusq; solers, & Dryades Deæ,
Echoq;, quæ mira profundas
Voce sonare facit cauernas.
Feliciter tu, Sascerides, venis
In Daniam : nam te duce (gaudeo,
Gaudentq; campi & sylua mecum)
Orphica plectra vigere cerno.
Dani tuum si non videant decus,
Et laudibus si non faueant tuis :
Sunt duriores quàm fuere
Quæ fera saxa mouebat Orpheus.
Nam veritatem dicere si licet,
Vincis Poëtam Threicium tuo
Cantu. Is feros mores poluit :
Tu releuas animas iacentes.
Solùm ille sensus dicitur acrium
Mouisse plectro docto animalium

Nec

*Nec non vagos pressisse fluctus,
Saxaq; grandia concitasse.
En tu parentis siderei domos
Ornans decenter conspicua chely,
Flectis Deum, flectis beata
Numina, flectis & astra summa.
Compestis Orcum terribilem, modis
Instructus altis: horribilem fugas,
Qui bella suevit Christianis
Sæua parare bonis, Draconem.
Præ te filebit Pindarus inclytus,
Nervos reponet doctus Horatius,
Is Musulis Graijs decorus,
Hic Latijs nitidus Camænis.
Quantum potenti vilis homo Deo:
Tantum Poëta, qui celebrat Deum,
Cedet caducis & profanis
Inuigilans studijs Poëta.*

*L A V S P. P A R V I R O S A E
fontani. Iob. Georgius.*

*C*um Danica clarissimus
Rex Christianus Tertius
Tuum Poëma cerneret,
O Parue, Vates maxime:
Sedens amœnam lauream
Depinxit ad frontem tuæ
Musæ: supraq; lauream
Fixit coronam Regiam.

E 4

Pictus

*Pictura quid talis sibi
Vult? quid bonus Rex hic docet
Signis? minores, credite
Pictura rebus conuenit.*

*Parui Camæna lauream
Meretur: & Regis decus
Est Vatibus præstantibus
Adferre dona Regia.*

*I nunc, sacros Vates cole.
Quos Rex colit doctissimus:
Mirare Musas candidas
Regem docent quæ pingere.*

*AD AFFINEM SVVM M.
Georgium Erasmium de Theol. &
Poësi. Ioh. Georgius.*

<i>D</i> otte Georgi,	<i>Inclyta Vatum</i>
<i>Quo mihi nemo</i>	<i>Spreta videntur?</i>
<i>Dulcior vnquam</i>	<i>Hæc mihi pande;</i>
<i>Viuet in orbe,</i>	<i>Sic pia Musa</i>
<i>Dic mihi quæso,</i>	<i>Te celebrabit</i>
<i>Nam bona nosti</i>	<i>Donec oberret</i>
<i>Plurima, quare</i>	<i>Candida cæli</i>
<i>Iura nidesunt</i>	<i>Templa coruscæ</i>
<i>Et Medicina:</i>	<i>Qui sua nobis</i>
<i>Sed pia magni</i>	<i>Carmina dictat</i>
<i>Dogmata Christi,</i>	<i>Flauus Apollo.</i>
<i>Atq; Poësis</i>	

In Vi.

IN VIGESIMVM DIEM

Martij. Ioh. Georgius.

BIs decima, ecce, redit lux quæ de mense coru-
Belligeri Martis nomina clara trahit. (sco
Hæc est illa dies qua natus sidere lato
Lotus & æternæ fonte salutis eram.
Hæc est illa dies qua docta Melanthonis ora
Primum contemplans dogmata sana tuli.
Hæc est illa dies mihi qua mea cognita coniux
Exhibuit mitis gaudia prima mihi.
Illa dies gemmis, illa & decorabitur auro,
Illaq; votino thure notata fluet.
Illa dies cantu leuibusq; agitanda choræis:
Illa agitanda iocis, illa agitanda mero.
Illa dies multis alijs formosior, inter
Debet Ephemeridas nomen habere meas.
Vade dies felix: & fausta reuersa quotannis
Fac mea placato tempora læta Deo.

AD ANTONIVM BALDERS-

lebium Cher: pro Scriptis ab eo sibi
missis. Ioh. Georgius.

CUm tua legissem, venerãde Poëta Cherusce,
Scripta, domus tota est lucida facta mea.
Et qui solus eram, qui solus plectra mouebam
Ante oculos vidi numina multa meos.
A dextris quidam testudine clarus & auro
Astitit: ô pulchra quàm fuit ille coma.
Huius se lateri iunxit puer, ecce, pusillus
Ostendens tenera flammea tela manu.

Hunc comitata Dea est roseo spectabilis ore
Qualem non ortus, nec, puto, vesper habet.
Opposita nudas vidi regione puellas
In triplici blandè membra mouere choro.
Hac quoq, parte stetit speciosa fronte venustus,
Delectans vario munere corda, puer.
Hic stetit & nitido cultu decorata virago
Hastam quæ valida est visa tenere manu.
In medio cecinere nouè bona carmina Nymphæ
Qualia in ætherea credo sonare domo.
Numina si noui, prius & mihi visa, beata:
Nec genio fallor iudicioq, meo:
Phœbus, Amor, Cypris, Charites, Iocus atq, Mi-
Dulciaq, Aoni numina fontis erant. (nerua
Sæpius ut Diui cernantur in ædibus hisce,
Sæpius, ô Vates, fac tua scripta legam.

DE IOH. SAS CERIDE.

Ioh. Georgius.

Non Pyladen, Ladaq, genus, Siculosq, & Atri-
Cognosco: nota est Sasceridæa fides. (das
DE LAGONE BROCHEN-
husio. Ioh. Georgius.

Lago nobilium decus virorum
Et nostræ patriæ vigor perennis
Danus Teutonium videt disertus,
Germanus properat videre Gallos,
Gallus doctiloquos petit Latinos.
Mox Danos repetit benigniores
Danus, Tente, Latinus, atq, Gallus.

Hic

Hic ergò mihi quadruplex videtur
Quando quadruplici sono nitescit.
Quò non mens sacra pèruenit virorum?

AD SOCIOS SECUM CON-
uiuantes ruri in festo Dyonisi.
Ioh. Georgius.

Nunc ô sodales viuite viuite
Et lata Bacchi munera sumite:
Sic vos canam Danus Poëta
Aonijs fidibus frequenter.

Vos & beabit Melpomene decens,
Famamq; vestram magnificam vehet
Phœbus pater Vatum bonorum,
Pallas & optima amica Musis.

Vos grata saltem ducite pocula
O grata Nymphis pocula ducite:
Sed plena vino dulciori
Pocula ducite vos sodales.

En vina mentem suppeditant bonam,
Vates disertos vinaq; salebant
Ad regna Phœbi gratiosi
Castraq; splendidulæ Minervæ.

Vinum Poëtis Pegasus est pijs
Quo mens eorum tollitur in iugum
Sublime Parnassi nitentis
Qui Bromio sacer atq; Phœbo est.

Quapropter oro viuite viuite
Et verba miti pectore promite.

Sed

*Sed dum fluit sermo Latinus
Guttura vestra lauate vino.
Dum iungo versus Amonia chely,
Se Bacchus acer proripit in meum
Pectus Dione iunctus alma
Iunctus & Idalio puello.
Et sentio nunc pectore sub meo
Flammæ calores æthereæ sacros:
Hic spiritus cælo profundo
Adueniens rapit ima corda,
Vatum bonorum quæ pietas placet,
Et sancta virtus, & Charites probæ,
Et Christus æternus sacerdos
Quo duce cuncta creata fulgent.
Lator sodales: læticiam meam
Testor sonantis plectra mouens lyra.
O vos mei fidi sodales:
Læticiam hanc precor approbate.
Vnguenta vobis porrigo suauia,
Vobis coronas floridulas veho,
Et quicquid hic hortus viroris
Continet, hoc ego linquo vobis.
Tuq; ô Mineruæ, Salscerides, decus,
Qui doctus vrges Threicios modos,
Absens licet degas, bibentes
Nos tua nomina personemus.
Nobis vicissim fac faueas potens
Vates Dei qui munere maximi
Fulges, diemq; istum probato
Quem vocitant Dionysianum.*

Censura

CENSURA PHILIPPI ME-
lanthonis, de C. Erasmo Michaëlio Læ-
to. D. Iohan. Georgius.

L Eucorides quandò tibi, Doctor Erasme Ca-
Albidos ad ripā dona dedere sua: (mænæ
Tunc tibi dicebat (nā sum memor ipse) Melan-
Aspiciens dextræ signa notata tuæ. (lanthon
Clarum & honorificum iactatur nomē Erasmi:
Quòd si fata volent alter Erasmus eris.
Acria quum valeant sapientis verba Philippi,
Oraculum noli spernere semidei.

AD DEVM PRO DANORVM
Illustrissimo Rege & Domino
D. Friderico II.

O Summe rerum conditor,
Regumq; Rex ter maxime,
Sceptrum tenens qui sidera,
Terram, fretum, solus regis:
Tuam benignus respice,
Ecclesiam, quam filius
Dum victima est factus, suo
Christus redemit sanguine,
Regisq; mentem Danici
Tuo excitato lumine,
Vt te suum colat Deum
Qui laus es ipsis Regibus.
Fauore sic motus tui
Rex noster in cœtu sacro
Pacis decus dulcissimum
Iusto sequetur pectore.

Sic

*Sic Angeli tui canent
Laudes tibi suauissimas:
Pangentq. Musæ carmina
Non inuidæ doctissima.
Eia tuam mentem bone
Promptissimam cerno Deus:
Cerno probum Regis pij
Pectus tibi iunctissimum.
Et cerno fortes Angelos
Deo iubente maximo
A Rege, regno, subditis
Clades graues depellere.*

*Deo opt: max: dedicabat Ioh. Georgi
gius Sadolinus Vibergius.*

*AD AMICOS DE HISCE SV-
is lusibus. Ioh. Georgius.*

*S**Cire laboratis, quid iungam sacra profanis?
Iunctus sæpè malis Christus & ipse fuit.
Sæpè solent Reges inter residere ministros:
Sæpè inter spinas sunt loca grata rosis. (fana,
Nec mihi mens vna est: sacra nūc, nūc quero pro-
Dulcia nunc posco nunc ego salsa probo.
Adde quod Aonijs Musis sunt omnia grata
Quæ non à studijs sunt aliena bonis.*

*IN NVPTIIS D. IVSTINI
Pauli & Margaritæ Moldenhouera.
Ioh. Georgius.*

*A**Vtor Deus connubij
Vult casta netti fœdera:*

Cons

Condemnat omnes impios
Fædum quibus placet scelus.
Ergò hæreat sponsæ probæ
Sponsus perenni vinculo:
Et sponsa firmis legibus
Adiuncta sit sponso pio.
Circa torum pax aurea
Vestrum suäriter volet:
Et vestra iungat pectora
Summi Dei clementia:
Ades Venus castissima:
Venite dulces Gratia:
Hic siste Musarum cohors:
Hymen vige suauissime.
Iustus en Sponsus nouus,
Mentis decorus lumine,
Virtutibusq; fulgidus,
Cupidini iam militat.
Iam militat cupidini
Pugnando fortiter quidem,
Sed non cruentè, Martij
Mos est velut sodalibus.
Quid Margarita nunc fugis
Incepta bella? quid times,
Quos tot puellæ non timent,
Arcus sacri Cupidinis?
Hic sermo blandus perstrepat,
Figuntur hic & oscula:
Quàm grata, quàmq; suauia
Hæc bella, & hæc sunt prælia.

Sed

*Sed casta quæ Lucretia,
Coniuxq, Vlyssis incluta,
Non abnegantibus piam
Fidem maritis, poscerent.
Florete coniuges boni
In prælio sanctissimo.
Pugnate tam virtutibus
Quam moribus dulcissimis.
Natura cum fructum dabit
Vobis benigna fertilem
Cultum docete liberos
Præstare sublimi Deo.
Nobis Iacche paruule
Offer repletas amphoras,
Plenoq, cornu ô copia
Nouos beato coniuges.
Tuq, vnitatis Trinitas,
Et Trinitatis vnitas,
Rex vnus, atq, vnus Deus
Cætum hunc, precor, ne desere.
Sic membra qui sumus tuæ
Ecclesiæ, ô potens Deus,
Ornabimus te laudibus
Et nunc, & omni tempore.*

*AD IOH. MONASTERIEN.
sem, vt huic libro se inseri permittat.
Iohan : Georgius.*

*Iohannes Latine lucerna linguæ,
Sermonisq, decus perenne Graij,*

Cui

Cui portat veneranda dona Clio
Euterpeq, Eratoq, cum Thalia :
Qui flores Polyhymnia canente,
Et quem Terpsichore facit coruscum :
Cuius sollicitat manum diserta
Doctam Melpomene, sacrumq, pectus
Præstans Calliope : quiescit in quo
Cernens Uranie polum nitentem,
Et Phæbus, Charitesq, et alma Pallas :
Qui Christo facis omnia approbante
Tu quæcunq, facis pius probusq, :
Huc huc ô propera, meum vt libellum
Exornes placidissimo fauore :
Nec te subtrahes, quæso, ab hac cohorte.
Vt cælum decorat, nitor beati
Solis : sic decoras meum libellum
Iohannes Latine lucerna lingue
Sermonisq, decus perenne Graij.

DE ARNOLDO BVRE.

nio. Ioh. Georgius.

Rostochij quis non Ciceronem viuere dicat
Arnoldi donec lingua diserta sonat ?

LAUDES ELOQVENTIÆ.

Ioh. Georgius.

N. Adeste natæ fulgidi Musæ Iouis :
Laudes sacræ dicemus Eloquentiæ
Hæc diua de celsò polo mortalibus
Demissa per munus diserti Numinis
Menti salubreis languidæ præbet cibos :

F

Pellit

Cui

Pellit tenebras, & suis cultoribus
Nomen bonum decusq; candidum vehit.
Mores docet bonos artesq; floridas.
Summi probam monstrat Dei clementiam.
Scholas gubernat, urbibus laudem parat,
Pagos tuetur atq; sylvas atq; agros.
Ornat viros, ornat virum potentiam.
Extollit & Nymphas suis honoribus.
Exponit astrorum vigorem, & fertilis
Telluris inclytum decus: sæui maris
Pingit tumorem: monstrat horridum gravis
Flammæ furorem: ostendit asperas minas
Ventorum, et omnem vim notat rerum omnium.
Obscura quæ fuere, claro lumine
Illustrat & depellit acre tædium.
Quicquid cupit, tollit coruscum ad æthera:
Quicquid fugit, nigra ad repellit Tartara.
Addit vigorem rebus optimum omnibus
Omni nitefcens parte crebris floribus.
Oblectat omnes pleniore gratia.
Quam gratus hortulus Maronis optimi.
Causamq; naturamq; rerum hæc explicat;
Rebusq; dat colorem inæstimabilem.
Et auribus secum rapit turbam rudem:
Et docta quouis mandat ire pectora.
Blandos Amores excitat: rursus graueis
Iras, suam prodens potentiam, parit.
Nunc gaudio afficit sua dulcedine:
Nunc lacrymas altas resoluit vi sua.
Adfert nitorem iuncta magnis Regibus,

Adfert

Adfert honorem culta sanis ciuibus.
Tribuit suis laudes alumni plurimas
Et omnibus locis, & omni tempore.
In ædibus Regum parit concordiam:
In Christianorum pio cœtu Deum
Monstrat: forum commendat almis legibus:
In militum castris pusillos excitat.
Prodest domi, prodest foris. Verùm Dea,
Quis te Poëtarum satis laudauerit?
Qui te colit, cuius per ora tu volas,
Cui gratiam præbes tuam, quem diligis,
A quo tuum seruatur eminens decus,
Hunc comparauerim Deo: vel proximum
Saltem Deo celsissimo contenderim.
Donum Dei es: nec cui libet data es, sed his
Quorum Deus mentes micanti lumine
Illustrat: & quibus placent artes bonæ
Præcepta quæ tradunt loquendi, non modò
Purè, sed & rectè & sonis fluentibus.
Sic nata, Dii boni, boni quantum vehis
O Eloquentia, omnibus mortalibus.

AD MARIAM D. IOH.
Francisci. Iob. Georgius.

Laurus Castalio dicata Phœbo:
Laurus Delphica somnium reuelans:
Laurus fulmina sæua ritè pellens:
Laurus Gorgoneum fugans venenum:
Laurus pacis amœna nuntiatrix
Dat nomen, Maria ô, tuo parenti;

F 2

Exor

Exornatq; tui caput mariti.
Laurum propterea tu Apollinarem
Cura, quo studio potes, fouere,
Vt semper maneat virens in horto :
Horto quem manibus tuis decoris
Ornasti arboribusq; floribusq;.

AD EXIMIVM POETAM ET
Medicum Doctorem Iohannem Fran-
ciscum. Ioh. Georgius.

O Mi Iohannes lux medici chori
Vatumq; fulgor : floribus vt potens,
Sic cantibus doctis renidens,
Qui Venere ingeniosa abundas :
Per te mihi cum clara Poëmata
Flacci requiro mittier illius
Quem Phœbus & sacra Camœnæ
Suspiciunt citharæ parentem :
Librum tuum quid das mihi proprium ?
Æs & remittis quod tibi miseram
Pro libro emendo ? ô caritatem
Carminibus decorandam amœnis.
Quamuis Poëtam diligo Horatium
Munus benignum gratum & amabile
Illud tuum mi frater & mi
Care Deo ac homini sodalis :
Donum tamen tu gratius hoc puta,
Inscripta primæ nomina paginæ
Quod sint, sodales quos tibi olim
Conciliauit amica Pallas.

Hoc

*Hoc nam Iohannes emicat in libro
Brochtorpianæ laus & honor domus :
Harbordus haud pompa minori
De Baria nitet altus aula.*

*Vilhelmus huic & mistus adest gregi
Qui Schenchiorum progenie satus
Laus magna Staufenburgiensis
Dicitur, & noua fama, sedis.*

*Forsterus indè est hac serie nitens
Cultor canentis fidus Apollinis,
Et Otto Volmerchusianæ.
Gentis honor, decus, atq; lumen.*

*Matthæus & se iungit amabili
Fratrum cateruæ, gloria qui micat
Præclara Reitenpauriorum
Miles & Aonidum coruscus.*

*Freybergiana tùm, Ioachime, stas
Et gente præstans, Pieridum choro
Et dignus & dignus benignis
Inserier socijs Dÿsq;.*

*Findeisiorum Gallus originem
De stirpe ducens huic quoq; stat libro
Inscriptus, inscribi sacro qui
Castalidum meruit libello.*

*Stotzingiano semine nobili
Offert & altum se benedictus, &
Ernestus è Remchnigiensi
Sanguine prænitido creatus.*

*Fælicianus tùm nitet hîc Baro
Herbersteinus : tùm Daniel decus*

7
Salsfeldica gentis vigescit,
Tum quoq; Rotta Sebastianus.
Hæc num peribunt nomina dulcium
Nec non bonorum grata sodalium
Quos tu tuo libro notatos
Vis etiam mihi, amice, notos?
Per me perirent si pia nomina,
Indignus essem muneribus tuis:
Indignus & quem Musa dulcia
Fontibus Aonijs foueret.
Mens est Poëtis vt celebrent Deum,
Infusa cultis: nomina & vt canant
Præclara amicorum piorum:
Vtq; Ducum resonent triumphos.
Fœlix Poëtis qui placet Entheis:
Hic nam perenni nomine tollitur,
Attollitur ductore Phæbo
Regna per ætherij Tonantis.
Cum flore tellus, sideribus polus,
Vndis carebit cum pelagus suis:
Natura tum vertetur, at non
Carmina sunt peritura Vatum.
Nam ceu vigescet mens hominis potens,
Nec tunc peribit machina cum cadet
Mundi: perennis sic manebit
Mentis opus, veneranda Musa.
Si Vatribus tu me annumeres pijs
Vatesq; præstans & Medicus bonus:
Quos edo libros, & sodales
Quos cano non periment tenebræ.
Tantum

Tantum quiescant terribiles minæ
Martis furentis, pax regat & Duces.
Pacem colunt mites Camæna,
Pacem adamat speciosa virtus.

AD CLARISS: THEOLOGIAE
Doctorem D. Nicolaum Hemmingium Da-
num: virum bonum & sapientem: Acade-
mia Hapbnienfis gubernatorem Pri-
marium: Præceptorem suum.
Ioh. Georgius.

CHRISTUM nitentem muneribus suis
Hemmingi, amico pectore qui geris:
Qui Gratijs fulgens benignis
Ore sonas triplici Tonantem:
Scientias qui mente volubili
Comprendis altas, quas hominum labor
Insignis inquisiuit olim,
Tempore vel reliquo requireret:
Te Phœbus acer Pallas & aurea
Fecere clarum Pieridum ducem:
Te laurea ornauit perenni
Flore vicens celebri Thalia.
In te Philippi celsa Melanthonis
Se transtulit mens & vigor igneus,
Et quæ viro tanto fuere
Numina, sunt tibi consecrata.
Tu Paulus alter siderea tuba
Instructus, & tu lumine cælico

Præclarus ostendis decenter
Dogmata pura Dei supremi.
Id scripta produnt tam prius edita,
Quam nunc recenter, te duce, condita:
Quæ seduli voluent nepotes
Candida dum Pietas manebit.
Quæ olim parasti, scripta tua an canam
Nouos labores numne recenseam?
En, quod potest vendi vel vltro
Indiget haud hedera Falernum.
Clarè micanti quis radios dabit
Ioui coruscus? Nerea Balthicum
Quis pluribus ditabit vndis?
Quisue rosis onerabit Hyblam?
Hyblam ferentem tot teneras rosas
Quot spargit ardens Idalio Venus
E monte flores: atq, pascunt
Quot volucres nemorosa Tempe.
Et te nitescens progenies Deum
Idem & bonorum dulce decus vir
Quis personabit? quisue libros
Enumerare tuos studebit?
Saltem rependo iam tibi gratias,
Dini Iacobi quod mihi Epistolam
Dono dedisti clariorem
Sole, tuo auspicio notatam:
Opus quod ornat doctaq, & utilis
Tractatio, qua tu rationibus
Sanis modum rectum recludis
Quo renouatio fit Piorum.

Operge

O perge, perge ô Doctor amabilis
 Hemmingi, amœnis muneribus pios
 Christi ministros adiuuare,
 Et decorare domum Iehouæ.
 Sic Christianæ membra decentia
 Ecclesiæ te perpetuo vehent
 Cantu: libenter teq̃, summis
 Laudibus alta per astra tollent.
 Et, si (quod opto) qui regit omnia
 Nostris triumphum Principibus Deus
 Latum dabit, diros & hostes
 Impediet validis catenis:
 Nec me meosq̃, hic bellicus impetus
 Prorsus retundet, qui violentiam
 Nobis minatur (quæ pericla
 Hostibus eueniant malignis)
 Ego' ipse nomen sæpè tuum Chely
 Cantabo blanda Pegasidum choro
 Grato receptus, siue cultas
 Inter Hamadryadas recumbens.
 Vnaq̃ tecum munificum Deum
 Laudabo, Reges atq̃, canam probos,
 Nec non sodales ac amicos
 Aonijs fidibus sonabo.
 Tunc eminebit non Elegeia
 Tantùm, querelis apta sequacibus:
 Verùm & Deæ insurgent iocosæ
 Multifonis modulis dicatæ.
 Testudo metro sæpè Glyconio,
 Sæpè audietur carmine Sapphico,

F 5

Frequen-

Frequenter & versu vigebit
Alcaico Pherecratioq.
Et Musa tollet se reliquis modis,
Legemq, sumet quam furor Enthous
Ingesserit summusq, Rector
Ingenij genijq, Christus.
Laus vlla tali nomine si mihi
Debitur : laus & tibi maxima
Reddenda erit. Nam mî pusillo
Tu Clariam citharam dedisti.
Tu me beato Thespiadum gregi
Fecisti amicum sat venerabilem :
Sic artibus doctis Achillem
Phillyrides bonus erudiuit.
Hoc sera noscat posteritas volo,
Voloq, cantet te Latijs sonis
O Doctor Hemmingi virorum
Gloria, gloria & ô Deorum.

AD IOH. SASCERIDEM
Vermenhusanum, Theologum & Poë-
tam. Ioh. Georgius.

H Aphniam, quâ stat preciosa Phæbi
Aula fulgentis meus ibit Hermes
(Ciuum causas aget ille) vestris
Missus ab oris :
Qui tuis scriptis onerariæ vult
Nuncius certus datus ad sodales
Quos tibi iunxit Ioue nata solo
Dædala Diua.

Tun tue

Tun' tuo ergò Sasceridi Poëta
Scribis? an Vates benè notus illi
Per tuos lusus modò conticescis
Iane Georgi?

Musa sic. Verbis ego mox locutus
Hisce, quid, dixi, vincerando amico
Nunc boni scribam? lepidum requirit
Ocia carmen.

Publicis rebus nimis occupatus
Langueo tandem: nec enim vllus extas
Qui mihi inuictas potis est laboris
Sumere partes.

Solus hunc cogor lapidem mouere
Pro pijs Christi Domini ministris,
Gente & hac nostra: neq, enim Poëtis
Tempora parcunt.

Tempora insano malè facta Marte:
Marte, quem feruens peperit Megæra
(Turpe) Auernali Stygiam ad paludem
Rapta Tyranno.

Quid? quòd & victum dare cogor vnus.
Plurimis iam militibus proteruis,
Qui nihil Vates, nihil ipsa curant
Carmina Vatum.

Tu vices ergò gere, virgo, nostras
Et virum doctum, placidè saluta.
Nam valet si Sascerides, vales ô
Florida Musa.

Dixi. & en Diua, haud mora, me relicto.
Te salutatum petijt libenter:

Quam.

Quam precor miti excipias fauore,
Digne Poëta.

Siq; nos fido refoues amore
Vota supremo facito parenti
Vt sacris pacem tribuat Camænis
Blandaq; secla;

Reddat & mites animos eorum
Qui diu nobis reprobi fuere:
Et trahat nos vt faueamus illis

Fœdere factò.
Aut (minus si nos adamare tentent
Dediti sæuo studio Gradiui,
Danicæ & gentis sitiens cruorem
Miles acerbus)

Dirigat nostri pia corda Regis
Ne ruat mæstus, sed vt excitatus
Sorte iucunda referat repulso
Hoste triumphum.

Mars licet toruam faciem rebellis
Monstrat, & nobis rabidus minatur:
Victor enadet tamen ille quem vult
Christus amare.

Vota per Vatum Deus incitatur
Vt iuuet Reges famulosq; Regum:
Vota per Vatum ruit & malignos
Vltor in hostes.

Quare age, ô Vates, quod oportet vrge
Et lyræ sanctæ pia iunge verba.
Flectitur cælum fidibus canoris,
Flectitur Orcus.

Ad

AD D. PAVLVM GEORGI-

um, fratrem : cū illi desponderetur proba

virgo Marina, præclari viri Lauren-

tij Arnoldi Lubecensis filia.

Ioh. Georgius.

Q Vi cœli nitidi creauit astra
Et terram pelagusq; & omne quicquid
In cœlo viget & solo, saloq;
Rex atq; omnipotens Deus, paterq;
Humani & generis decus perenne,
Ut castus, bonus, & pius resulget,
Sic castos homines, bonos, piosq;
Ducit, condecorat, iuuat, gubernat.
Quare frater amice Paule, cepto
Fac vitam studio tuam decenter
Traducas : placideq; cum puella,
Quam tu connubio tibi exhiberi
Exoptas, Domino iuuante viuas :
Fac & præsidium Dei requiras.
Vanos namq; hominum puto labores
Successum nisi det Deus rogatus.
Quos summus Deus adiuvat regitq;
Hos non Tenarius premet Tyrannus.
Nos autem lepidam tibi precamur
Sortem, vota q; fundimus rogantes
Ut te Christus amet tuam & puellam
Forma & moribus integram, Marinam :
Quæ iam iuncta tibi futura Sponsa
Te felix decorabit vsq; & vsq;
Germanus quoq; frater en Iacobus

Quem

Quem virtus regit & regunt Camæna.
Offert se facilem piumq; vobis
Ambobus: nec enim ille fallit vllum;
Sed fratres studio iuuat fidelis
Ac hos auxilio leuat salubri:
Et dulces socios probosq; amicos,
Non fucato animo colit fouetq;
Iam nil restat in hac negotiorum
Turba quàm resonare cantiones
Sacras, euacuare & ampla pocla,
Et nos colloquijs leuare bellis.
Quos vexant animi graues dolores,
Hi sese releuent loco & Lyæo.
Quos non exhilarat medela tanta,
Hos saxis reor esse duriores
Orpheus Threijcius Poëta priscus
Quæ solo citharæ sono mouebat.

AD D. IOH. FRANCISCVM
Ripensem Elegia pro acceptis ab eo Poë-
matijs. Iohan. Georgius.

QVod mihi, Iohannes Francisce, poëma dedisti
Nomine te dignum Vatis adesse probat.
Non etenim carmen blando tantummodo ductu
Profluit, vt numeri Naso diserte tui:
Sicut & arguti suauissima scripta Tibulli
Quæ facili cursum mollius amne trahunt.
Nam quoq; iudicium (si rectè iudico) sanum
Esse tibi lenis Calliopæa docet.

Et la-

48
Et labor hic monstrat qua sis virtute refulgens
Dum veteres socios dum canis atq, novos :
Dumq, pij Regis defles lacrymabile funus
Decessu cuius Dania tota dolet.
Aurea cœruleus demonstrans cornua Rhenus
Ad citbaræ stupuit fila sonora tuæ.
Ac tua Neccarides mirantes carmina Nymphæ
Dicuntur lepidis te celebrasse modis.
Albiades Diua tibi florea ferta dederunt
Cernentes genij munera lata tui.
Balthica Callirhoë, tum Cimbrica Callianassa
Te colit ob venæ flumina grata sacra.
Non igitur miror quod te Schesserus, & ipse
Æriferæ vallis gloria Maior amet :
Teq, canat Graio Ionas Tintenius ore,
Lotichiusq, sua mitis amansq, lyra,
Et Secceruitius, nec non Caselius, atq,
Osus Aonij cura fauorq, gregis.
Perge rogo, non tu iam desine condere carmen
Doctorem quamuis te Medicina vebat.
Quin, igitur potius tu blanda poemata pange
Nobile quod medica nomen ab arte geras.
Qui Medicos reddit, Vates quoq, reddit Agyleus:
Huic pariter curæ carmen, & herba Deo.
Perge, inquam : Musas educ, et scripta relinque,
Vnde tuum noscant secla futura decus.
Sic tua frondentes lambent insignia lauri,
Ornabitq, tuum splendida Fama caput.
Quotq, tibi coniux Bagiorum sanguine nata
Oscula dat, flores tot tibi Musa dabit.
Simpliciter virtutis amore.

